

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2012 roku

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Stanisław Rączkowski
Sędziowie:	SA Jerzy Skorupka SA Tadeusz Kielbowicz (spr.)
Protokolant:	Aldona Zięta

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marka Szczęsnego

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2012 r.

sprawy **R. P. (1)**

oskarżonego z art. 245 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 56 ust. 3, art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 65 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k.;

M. B. (1)

oskarżonego z art. 56 ust. 3, art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 65 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 62 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii;

B. P. (1)

oskarżonej z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65§1 k.k.;

A. Z. (1)

oskarżonego z art. 55 ust. 3 i art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k.;

R. S. (1)

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 59 ust. 1 ustawy i art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k. i art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.;

R. K. (1)

oskarżonego z art. 56 ust. 3 i art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 263 § 2 k.k.;

T. P.

oskarżonego z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. i w zw. z 64 § 1 k.k. i art. 258 § 1k.k.;

T. C. (1)

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 64 §1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k.;

B. B. (1)

oskarżonej z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k.;

D. S. (1)

oskarżonej z art. 56 ust. ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 12 k.k.;

S. K.

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.; art. 258 § 1 k.k.; art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii;

A. Ż.

oskarżonego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k.;

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora w stosunku do oskarżonych A. Z. (1), R. K. (1), T. C. (1) i D. S. (1) oraz apelacji wniesionych przez oskarżonych R. P. (1), M. B. (1), B. P. (1), R. S. (1), T. P., B. B. (1), S. K. i A. Ż.

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 26 kwietnia 2012 roku sygn. akt III K 92/08

I. uchyła zaskarżony wyrok w całości wobec oskarżonych A. Z. (1) i D. S. (1) oraz wobec oskarżonych:

- T. C. (1) w części uniewinniającej go od popełnienia zarzucanego mu w punkcie XXVIII części wstępnej wyroku czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 65 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (punkt XXXIV i XXXVI części rozstrzygającej wyroku);

- R. K. (1) w części uniewinniającej go do popełnienia zarzucanego mu w punkcie XXIV części wstępnej wyroku czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. (punkt XXIX części rozstrzygającej wyroku);

i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonych T. C. (1) i R. K. (1) utrzymuje w mocy;

III. **uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego R. P. (1) w części skazującej go za przestępstwa z art. 56 ust. 3 i art. 59 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k., z art. 56 ust. 3 cytowanej ustawy w związku z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. oraz z art. 245 k.k. przypisane mu w punktach II 1, II 2 i III części rozstrzygającej oraz związane z tym orzeczenia zawarte w punktach IV i V części rozstrzygającej – i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu;**

IV. **uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonej B. P. (1) w części skazującej ją za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. przypisany jej w punkcie XIV części rozstrzygającej – i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu;**

V. **utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy wobec oskarżonego R. P. (1) w części uniewinniającej go od popełnienia czynu z art. 258 § 3 k.k. (punkt I części rozstrzygającej) i wobec oskarżonej B. P. (1) w części uniewinniającej ją od popełnienia czynu z art. 258 § 1 k.k. (punkt XV części rozstrzygającej);**

VI. **zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego T. P. w ten sposób, że :**

- **w pkt XXXII części rozstrzygającej w miejsce stwierdzenia „z zamiarem umożliwienia mu nabycia środków odurzających od R. P. (1)” przyjmuje „z zamiarem umożliwienia mu nabycia środków odurzających od innej osoby”;**

- **wymiar kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec niego w punkcie XXXII części rozstrzygającej za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. art. 65 § 1 k.k., art. 64 § 1 k.k. i z art. 12 k.k. obniża do lat 2 (dwóch), a jej wykonanie na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesza na okres lat 5 (pięciu) i na podstawie art. 73 § 2 k.k. w zw. art. 64 § 2 k.k., art. 65 § 1 k.k. oddaje oskarżonego pod dozór kuratora sądowego w okresie próby;**

VII. **w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonego T. P. utrzymuje w mocy;**

VIII. **zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego R. S. (1) w ten sposób, że:**

- **w pkt XXII części rozstrzygającej w miejsce nazwisk (...) i (...) przyjmuje stwierdzenie „inna osoba”;**

- **wymiar kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec niego w punkcie XXII części rozstrzygającej za czyn z art. art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. obniża do lat 2 (dwóch), stwierdzając, iż rozwiązaniu uległa wymierzona oskarżonemu w punkcie XXIII części rozstrzygającej kara łączna pozbawienia wolności;**

IX. **w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonego R. S. (1) utrzymuje w mocy;**

X. **na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu R. S. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 73 § 2 k.k. warunkowo zawiesza na okres lat 5 (pięciu) i na podstawie art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i art. 65 § 1 k.k. oddaje oskarżonego pod dozór kuratora sądowego w okresie próby;**

XI. **na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu R. S. (1) wskazany w punkcie LXIII części rozstrzygającej wyroku okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności od 18 września 2007r. do 8 listopada 2007r. na poczet orzeczonej kary grzywny przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny;**

XII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu T. P. wskazany w punkcie LXIV części rozstrzygającej wyroku okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 2 kwietnia 2008 roku przyjmując, że jest on równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny;

XIII. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego S. K. w ten sposób, że:

- w pkt LIII części rozstrzygającej w miejsce stwierdzenia „współdziałając z R. P. (1), R. S. (1)” przyjmuje „współdziałając z inną osobą, R. S. (1)”;

- wymiar kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec niego w punkcie LIII części rozstrzygającej wyroku za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. obniża do lat 2 (dwóch), a jej wykonanie na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesza na okres lat 5 (pięciu) i na podstawie art. 73 § 2 k.k. w zw. art. 64 § 2 k.k., art. 65 § 1 k.k. oddaje oskarżonego pod dozór kuratora sądowego w okresie próby;

XIV. w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonego S. K. utrzymuje w mocy;

XV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. wskazany w punkcie LXIX części rozstrzygającej wyroku okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego S. K. w okresie od 21 listopada 2007r. do 22 listopada 2007r. zalicza mu na poczet orzeczonej kary grzywny przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny;

XVI. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonej B. B. (1) w ten sposób, że:

- w pkt XXXVII części rozstrzygającej w miejsce stwierdzenia „współdziałając z R. P. (1) i R. S. (1)” przyjmuje „współdziałając z inną osobą i R. S. (1)”

- wymiar kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec niej w punkcie XXXVII części rozstrzygającej wyroku za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. obniża do lat 2 (dwóch), a jej wykonanie na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesza na okres lat 5 (pięciu) i na podstawie art. 73 § 2 k.k. w zw. art. 64 § 2 k.k. i art. 65 § 1 k.k. oddaje ją pod dozór kuratora sądowego w okresie próby;

XVII. w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonej B. B. (1) utrzymuje w mocy;

XVIII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. wskazany w punkcie LXV części rozstrzygającej wyroku okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonej B. B. (1) w dniu 21 listopada 2007r. zalicza jej na poczet orzeczonej kary grzywny przyjmując, że jest on równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny;

XIX. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. Ż. w ten sposób, że wymiar kary orzeczonej wobec niego w punkcie L części rozstrzygającej wyroku orzeczonej za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. art. 12 k.k. obniża do 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

XX. w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. Ż. utrzymuje w mocy;

XXI. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. B. (1) w ten sposób, że za czyn z art. 59 ust. 1 i art. 59 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. art. 11 k.k. § 2 i art. 12 k.k. przypisany oskarżonemu w punkcie IX części rozstrzygającej wyroku na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. oraz art. 60 § 2 k.k. i art. 60 § 6 pkt 1 k.k. wymierza karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu)

stawek dziennych ustanawiając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) zł, przyjmując jednocześnie, iż rozwiązaniu uległa kara łączna pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu w punkcie X części rozstrzygającej wyroku;

XXII. w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. B. (1) utrzymuje w mocy;

XXIII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu M. B. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza na okres lat 5 (pięciu) i na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego pod dozór kuratora sądowego w okresie próby;

XXIV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. wskazany w punkcie LXI części rozstrzygającej wyroku okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego M. B. (1) od 21 listopada 2007r. do 28 lutego 2008r. zalicza oskarżonemu na poczet wymierzonej mu kary grzywny przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny, a przewyższający wysokość grzywny okres tymczasowego aresztowania zalicza na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności;

XXV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów W. M., J. Z., J. G., P. M. po 600 złotych z tytułu obrony z urzędu udzielonej oskarżonym M. B. (1), A. Z. (1), R. K. (1), T. C. (1) i przed sądem odwoławczym oraz po 138 złotych z tytułu zwrotu VAT;

XXVI. zwalnia oskarżonych M. B. (1), R. S. (1), T. P., B. B. (1), S. K. i A. Ż. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

1. **R. P. (1)** został oskarżony o to, że:

I. w okresie od początku 2003r. do 18 września 2007r. w P., K., O., N. i J. pod W. zorganizował i kierował grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw narkotykowych, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, współdziałając z: R. Z. (1), O. P., M. B. (1), R. S., T. S., B. P. (1), R. K. (1), T. C. (1), S. K., B. B. (1), mężczyzną o imieniu T. K., T. P., P. Z., R. H. i D. S. (2) oraz dwoma nieustalonymi mężczyznami z okolic W.,

to jest o przestępstwo z art. 258 § 3 kk

II. w okresie od początku 2003r. do 18 września 2007r. w P., K., O., N. i J. pod W., kierując zorganizowaną grupą przestępczą, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i ze z góry powziętym zamiarem w okresie od końca 2004r. do połowy 2005r. sprzedał R. S. (1) 150 g marihuany za 3600 zł, a od połowy 2005r. do końca 2005r. trzykrotnie sprzedał R. S. (1) 100 g marihuany za 3300 zł, od maja 2006r. do września 2006r. sprzedał R. S. (1) co najmniej 500 g marihuany za 10.500 zł, 700 g sprzedał P. Z. amfetaminę za kwotę 6300 zł i 230 g marihuany za kwotę 3.335 zł oraz uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości to jest: amfetaminą, marihuaną, tabletkami ekstazy i kokainą dostarczając pieniądze na zakup, dostarczając numery telefonów dostawców i odbiorców oraz organizując dystrybucję i podział zysków w ilościach w okresie od stycznia 2003r. do grudnia 2005r. wprowadził do obrotu co najmniej 37 kg marihuany i amfetaminy oraz 7200 tabletek ekstazy za łączną kwotę nie mniejszą niż 900.000 zł oraz od maja 2006r. do września 2006r. co najmniej 26,5 kg amfetaminy za łączną kwotę 183 000 zł co najmniej 10 kg marihuany za łączną kwotę 165 000 zł, co najmniej 2 000 tabletek ekstazy za łączną kwotę 4.400 zł i 30 g kokainy za łączną kwotę 3.000 zł, które zostały następnie sprzedane amfetamina za kwotę 243.600 zł, marihuana za 191.500 zł, tabletki ekstazy za 7.000zł, a kokaina za 4.500zł, wprowadzając łącznie do obrotu środki odurzające wartości nie mniejszej niż 1.346.000 zł, czyniąc z tego procederu stałe źródło dochodu oraz popełniając to przestępstwo w zorganizowanej grupie,

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3, art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 65 § 1kk przy zast. art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 12 kk

III. od stycznia 2007r. do marca 2007r. w P. i J. działając ze z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu, używając gróźb bezprawnych wywierał wpływ na zeznania M. B. (2), a w szczególności strasząc go wynajęciem ludzi, którzy mieli by go fałszywie pomówić o handel narkotykami oraz zmuszając go do sporządzenia i podpisania pisma, w którym miał on oświadczyć, iż sprzedaje środki odurzające, grożąc mu jednocześnie spalaniem samochodu i popełnieniem przestępstwa na szkodę jego rodziców w związku z tym, iż M. B. (2) miał być przesłuchany w charakterze świadka w sprawie III K 50/07 Sądu Okręgowego w Opolu,

to jest o przestępstwo z art. 245kk w zw. z art. 12 kk

2. **M. B. (1)** został oskarżony o to, że:

IV. w okresie od początku 2003r. do końca 2005r. w P. i O., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, nabywał od O. P. i R. P. (1) środki odurzające w postaci amfetaminy i marihuany, celem dalszego wprowadzania ich do obrotu w znacznych ilościach, przy czym od końca 2003r. do końca 2004r. sprzedawał R. S. (1) co najmniej 20 razy marihuanę w łącznej ilości 100 g za kwotę nie mniejszą niż 2.600 zł, biorąc udział w zorganizowanej przez R. P. (1) grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw oraz uczynił sobie z tego przestępstwa stałe źródło dochodów,

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3, art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 65 § 1kk przy zast. art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 12 kk

V. w dniu 21 listopada 2007r. w P. wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci amfetaminy w ilości 15,20 g,

to jest o przestępstwo z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

VI. w okresie od początku 2003r. do końca 2005r. w P. i O. uczestniczył w zorganizowanej przez R. P. (1) grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw narkotykowych, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w szczególności współdziałając z R. P. (1), O. P., R. S. (1) i B. P. (1),

to jest o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

VII. w okresie od 2000r. do sierpnia 2002r. w P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w ze z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu co najmniej 34 razy sprzedawał małoletniemu Ł. C. środki odurzające w postaci amfetaminy w ilości co najmniej 50 g, marihuany w ilości nie mniejszej niż 48 porcji w postaci kulek i tabletek ekstazy w ilości nie mniejszej niż 75 sztuk za łączną kwotę nie mniejszą niż 2 500zł,

to jest o przestępstwo z art. 59 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

3. **B. P. (1)** została oskarżona o to, że:

I. w okresie od początku 2003r. do 18 września 2007r. w P., K., O., N. i J. pod W. uczestniczyła w zorganizowanej przez R. P. (1) grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw narkotykowych, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z R. P. (1) i współdziałając z O. P., M. B. (1), R. S. (1), T. S., R. K. (1), T. C. (1), S. K., I. W., B. B. (1), T. K., T. P., i dwoma mężczyznami z okolic W. uczestniczyła w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości to jest amfetaminą, marihuaną, tabletkami ekstazy i kokainą dostarczając pieniądze na zakup, dostarczając numery telefonów dostawców i odbiorców oraz organizując podział zysków w ilościach w okresie od stycznia 2003r. do grudnia 2005r. wprowadziła do obrotu co najmniej 37 kg marihuany i amfetaminy oraz 7200 tabletek ekstazy za łączną kwotę nie mniejszą niż 900.000 zł oraz od maja 2006r. do września 2006r. co najmniej 26,5 kg amfetaminy za łączną kwotę 183.000 zł co

najmniej 10 kg marihuany za łączną kwotę 165.000 zł, co najmniej 2 000 tabletek ekstazy za łączną kwotę 4.400zł i 30 g kokainy za łączną kwotę 3.000 zł, które zostały następnie sprzedane amfetamina za kwotę 243.600 zł, marihuana za 191.500 zł, tabletki ekstazy za 7.000 zł, a kokaina za 4.500 zł, wprowadzając łącznie do obrotu środki odurzające wartości nie mniejszej niż 1.346.000 zł, przy czym z popełniania tego przestępstwa uczyniła sobie stałe źródło dochodu,

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 65 § 1 kk

II. w okresie od początku 2003r. do 18 września 2007r. w P., K., O., N., J. pod W. uczestniczyła w zorganizowanej przez R. P. (1) grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw narkotykowych,

to jest o przestępstwo z art. 258§1 kk

4. **A. Z. (1)** został oskarżony o to, że:

I. w okresie od początku kwietnia 2006r. do marca 2007r. w P. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu nabył od R. S. (1) wielokrotnie kupując w ilościach od 0,5 kg do 2 kg łącznie 9 kg amfetaminy w cenie 81.000 zł, którą odsprzedał nieustalonym osobom, a także dokonał jej wywozu do Niemiec, wprowadzając w ten sposób do obrotu znaczną ilość środków odurzających,

to jest o przestępstwo z art. 55 ust. 3 i art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 12 kk

5. **R. S. (1)** został oskarżony o to, że:

I. od czerwca 2005r. do 18 września 2007r. w P. uczestniczył w zorganizowanej przez R. P. (1) grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw narkotykowych,

to jest o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

II. w dniach 18 i 19 września 2007r. w P. wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci amfetaminy w ilości 1 598,76 g oraz marihuanę w ilości 0,22g,

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

III. w grudniu 2006r. w (...) -krotnie działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i ze z góry powziętym zamiarem udzielił M. K. (1) 100 g amfetaminy za łączną kwotę 2.000 zł, a nadto udzielił nieodpłatnie co najmniej 150 g amfetaminy,

to jest o przestępstwo z art. 59 ust. 1 i art. 58 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 12 kk

IV. w okresie od kwietnia do września 2007r. w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i ze z góry powziętym zamiarem udzielił T. S. co najmniej 700 g amfetaminy, co najmniej 200 g marihuany i co najmniej 1000 tabletek ekstazy za łączną kwotę co najmniej 15.000 zł, co stanowi znaczną ilość środków odurzających

to jest o przestępstwo z art. 59 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

V. od czerwca do września 2005r. w P. trzy razy nabył od R. P. (1) marihuanę w ilości 150 g za łączną kwotę 3,3 tys. zł z czego co najmniej 75g odsprzedał nieustalonym osobom, wprowadzając tym samym do obrotu znaczną ilość środków odurzających,

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

VI. od maja 2006r. do września 2006r. w P. nabył co najmniej 5 razy od R. P. (1) nie mniej niż 500 g marihuany na łączną kwotę 10,5 tys. zł., z czego sprzedał co najmniej 250 g nieustalonym osobom, uzyskując korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 3 tys. zł, wprowadzając tym samym do obrotu znaczną ilość środków odurzających,

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

VII. w maju 2006r. w J. pod W., P., K., działając wspólnie i w porozumieniu z R. P. (1) nabył na jego polecenie i za otrzymane od niego pieniądze co najmniej 1 kg amfetaminy, którą następnie przewiózł do K., celem jej dalszego wprowadzenia do obrotu, za co otrzymał od R. P. (1) 500 zł,

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

VIII. od września 2006r. do marca 2007r. w J. pod W. i P., działając z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu, działając na polecenie R. P. (1) i otrzymując od niego pieniądze na zakup środków odurzających, co najmniej 10 razy nabył od nieustalonych mężczyzn 20 kg amfetaminy za łączną kwotę 130 tys. zł, 5 kg marihuany za łączną kwotę 75 tys. zł, 1000 tabletek ekstazy za łączną kwotę 2,5 tys. zł i 30 g kokainy za łączną kwotę 3 tys. zł, które to środki odurzające następnie sprzedawał celem ich dalszego wprowadzenia do obrotu w ilościach od 5 do 150 g jednorazowo B. L., S. K., I. W., T. P. i mężczyźnie o pseudonimie (...) z G. oraz A. Z. (1) za pośrednictwem D. S. (1), otrzymując za to łącznie 180 tys. zł za amfetaminę, 3.500 złotych za tabletki ekstazy, 4.500 złotych za kokainę, 81.500 zł za marihuanę, przez co uzyskał korzyść majątkową w łącznej kwocie co najmniej 59 tys. zł, z czego przekazał R. P. (1) za pośrednictwem jego żony B. P. (1) 34.750 zł., wprowadzając w ten sposób do obrotu znaczną ilość środków odurzających,

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

IX. od marca 2007r. do września 2007r. w P. i N. działając wspólnie i w porozumieniu z R. P. (1) i z góry powziętym zamiarem w krótkim okresie czasu nabył od R. K. (1) 6 kg amfetaminy za łączną kwotę 48 tys. zł, które następnie sprzedał B. L., S. K., I. W., T. P., mężczyźnie o pseudonimie (...) z G. oraz T. K. i innym nieustalonym osobom, uzyskując w ten sposób korzyść majątkową co najmniej 12 tys. zł z czego 6 tys. zł przekazał dla R. P. (1),

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

X. od czerwca do września 2007r. w P., S., N., O. i N., działając z polecenia i za pieniądze R. P. (1) nabył od T. C. (1) 5 kg marihuany za kwotę 70 tys. zł, 1000 tabletek ekstazy za 1,9 tys. zł i 0,5 kg amfetaminy za 5 tys. zł, które następnie sprzedał B. L., S. K., I. W., T. P., mężczyźnie o pseudonimie (...) z G. oraz T. K. – marihuanę za 90 tys. zł, a tabletki ekstazy za 3,5 tys. zł uzyskując korzyść majątkową w kwocie co najmniej 28 tys. zł z czego 10,8 tys. zł przekazał R. P. (1),

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

XI. w lipcu i sierpniu 2007 r. w P. i S. pod G., działając wspólnie i w porozumieniu z T. S. i z góry powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasu nabył od nieustalonych mężczyzn 2 kg amfetaminy za kwotę 17,6 tys. zł, którą następnie sprzedał B. L., S. K., I. W., T. P., mężczyźnie o pseudonimie (...) z G. oraz T. K. za łączną kwotę 20 tys. zł, uzyskując korzyść majątkową w kwocie 2,4 tys. zł wprowadzając w ten sposób do obrotu znaczną ilość środków odurzających,

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

XII. pod koniec sierpnia 2007r. w N. i P. działając na polecenie i za pieniądze R. P. (1) nabył od nieustalonych mężczyzn co najmniej 2 kg amfetaminy za łączną kwotę 14 tys. zł z czego sprzedał 1 kg za 9 tys. zł uzyskując korzyść majątkową i działając z zamiarem wprowadzenia do obrotu znaczną ilość środków odurzających,

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

6. R. K. (1) został oskarżony o to, że:

XIII. w okresie od marca 2007r. do 18 września 2007r. w O., N., N. uczestniczył w zorganizowanej przez R. P. (1) grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw narkotykowych, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu współdziałając z R. P. (1), B. P. (1), R. S. (1),

to jest o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

XIV. w okresie od marca 2007r. do 18 września 2007r. w N. i N., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, współdziałając z R. P. (1), B. P. (1), R. S. (1), sprzedał co najmniej 6 kg amfetaminy za kwotę nie mniejszą niż 48. 000zł nabytą od nieustalonych osób, wprowadzając w ten sposób do obrotu znaczną ilość środków odurzających, przy czym przestępstwo to popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu łącznie kary powyżej 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej za podobne przestępstwa umyślne, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu, a nadto przestępstwo to popełnił działając w zorganizowanej grupie przestępczej,

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 i art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk i w zw. z art. 65 § 1 kk

XV. w dniu 21 listopada 2007r. w N. posiadał bez wymaganego zezwolenia amunicję w postaci naboju karabinowego kaliber (...),

to jest o przestępstwo z art. 263 § 2 kk

7. **T. P.** został oskarżony o to, że:

XVI. w okresie od stycznia 2006r. do lipca 2007r. w O. i P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu nabył od R. S. (1) co najmniej 1,5kg amfetaminy za kwotę nie mniejszą niż 14.000 zł a także skontaktował P. Z. z R. H. z zamiarem umożliwienia mu nabycia środków odurzających od R. P. (1) oraz T. K. z R. S. (1) z zamiarem umożliwienia mu nabycia środków odurzających od R. P. (1) uczestnicząc w ten sposób w obrocie środkami odurzającymi znacznej ilości przy czym zarzucanego przestępstwa dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwa przeciwko mieniu,

to jest o o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 65§1 kk i w zw. z 64§1 kk

XVII. w okresie od stycznia 2005r. do lipca 2007r. w O. i P. brał udział w zorganizowanej przez R. P. (1) grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw narkotykowych, a w szczególności we wprowadzaniu do obrotu znacznej ilości środków odurzających,

to jest o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

8. **T. C. (1)** został oskarżony to, że:

XVIII. w okresie od czerwca 2007r. do 18 września 2007r. w O., P., N., N. i S. uczestniczył w zorganizowanej przez R. P. (1) grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw narkotykowych, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, współdziałając z R. P. (1), B. P. (1), R. S. (1) w szczególności zaś w okresie od marca 2007 do marca 2007 sprzedał co najmniej 0,5 kg amfetaminy za kwotę nie mniejszą niż 5.000 zł, co najmniej 5 kg marihuany za kwotę nie mniejszą niż 70.000 zł, co najmniej 1000 szt. tabletek ekstazy za kwotę nie mniejszą niż 1.900 zł nabytych od nieustalonych osób wprowadzając w ten sposób do obrotu znaczną ilość środków odurzających, przy czym przestępstwo to popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności będąc uprzednio skazany za umyślne przestępstwo podobne, w tym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 24.10. 2005r.

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 64§1 kk i art. 65§1 kk przy zastosowaniu art. 11§2 kk i w zw. z art. 12 kk

XIX. w okresie od czerwca 2007r. do 18 września 2007r. w O., P., N., N. i S. uczestniczył w zorganizowanej przez R. P. (1) grupie przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw narkotykowych,

to jest o przestępstwo z art. 258§1 kk

9. **B. B. (1)** została oskarżona o to, że:

XX. w okresie od połowy 2006r. do 18 września 2007r. w P., uczestniczyła w zorganizowanej przez R. P. (1) grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw narkotykowych, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, współdziałając z R. P. (1), R. S. (1) uczestniczyła w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości to jest amfetaminą, marihuaną, tabletkami ekstazy kupując co najmniej 10 razy środki odurzające celem dalszej odsprzedaży wprowadziła do obrotu co najmniej 3kg amfetaminy za łączną kwotę 27 000zł i co najmniej 3 kg marihuany za łączną kwotę 57 000zł oraz 1000 sztuk tabletek ekstazy za łączną kwotę 5000 zł,

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 65§1 kk

XXI. w okresie od połowy 2006r. do 18 września 2007r. w P. uczestniczyła w zorganizowanej przez R. P. (1) grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw narkotykowych,

to jest o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

10. **T. S.** został oskarżony o to że:

XXII. 18 września 2007r. w P. wbrew przepisom Ustawy posiadał środki odurzające w postaci 16,7g amfetaminy,

to jest o przestępstwo z art. 62 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

11. **D. S. (1)** została oskarżona o to, że:

XXIII. w okresie od początku kwietnia 2006r. do marca 2007r. w P. ze z góry powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasu, pomogła w nabyciu od R. S. (1) dla A. Z. (1) 9 kg amfetaminy w cenie 81 000zł uczestnicząc w ten sposób w obrocie znacznej ilości środków odurzających,

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 12 kk

12. **R. Z. (1)** został oskarżony o to, że:

XXIV. w okresie od początku 2003r. do 8 grudnia 2005r. w P. brał udział w zorganizowanej przez R. P. (1) grupie przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw narkotykowych, a w szczególności wprowadzanie do obrotu znacznej ilości środków odurzających,

to jest o przestępstwo z art. 258§1 kk

XXV. w dniu 21 listopada 2007r. w P. wbrew przepisom Ustawy posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci amfetaminy w ilości 11,20 g oraz marihuany w ilości 0,40 g,

to jest o przestępstwo z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

13. **A. Ż.** został oskarżony o to, że:

XXVI. w okresie od czerwca do października 2007r. w P. uczestniczył w zorganizowanej przez R. P. (1) grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw narkotykowych, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu sprzedał R. Z. (1) co najmniej 250 g amfetaminy za kwotę nie mniejszą niż 1500 zł, co najmniej 50 g marihuany za kwotę nie mniejszą niż 1200 zł, nabytych od nieustalonych osób wprowadzając w ten sposób do obrotu znaczną ilość środków odurzających,

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 258 § 1kk przy zastosowaniu art. 11§2kk i w zw. z art. 12kk

14. **S. K.** został oskarżony o to, że:

XXVII. w okresie od połowy 2006r. do 18 września 2007r. w P., uczestniczył w zorganizowanej przez R. P. (1) grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw narkotykowych, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, współdziałając z R. P. (1), R. S. (1) uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości, a zwłaszcza amfetaminy, marihuaną, tabletkami ekstazy kupując te środki celem dalszej odsprzedaży wprowadził do obrotu co najmniej 1 kg amfetaminy zakupioną za kwotę 9.000 zł i co najmniej 1 kg marihuany za łączną kwotę 18.000 zł oraz nieustalone ilości tabletek ekstazy,

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 kk przy zast. 11§2 kk i w zw. z art. 12 kk

XXVIII. w okresie od połowy 2006r. do 18 września 2007r. w P. uczestniczył w zorganizowanej przez R. P. (1) grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw narkotykowych, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej,

to jest o przestępstwo z art. 258§1 kk

XXIX. od lipca do sierpnia 2007r. w P. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu nabył od R. S. (1) wielokrotnie kupując po 50 i 100 g łącznie 1 kg amfetaminy w cenie po 11 zł za gram, którą odsprzedał nieustalonym osobom wprowadzając w ten sposób znaczną ilość środków odurzających,

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

15. **D. S. (2)** został oskarżony o to, że:

XXX. od 2 września 2006r. do połowy listopada 2007r. w P. brał udział w zorganizowanej przez R. P. (1) grupie przestępczej mającej na celu popełnienie przestępstw narkotykowych, a w szczególności we wprowadzaniu do obrotu znacznej ilości środków odurzających,

to jest o przestępstwo z art. 258§1 kk

XXXI. od czerwca 2007r. do 24 listopada 2007r. w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu ze z góry powziętym zamiarem, wielokrotnie nabył od R. Z. (1) i innych nieustalonych osób amfetaminę oraz marihuanę celem jej dalszej odsprzedaży, a w szczególności sprzedał ją w październiku i listopadzie 2007r. M. B. (3) co najmniej 12 razy w ilościach 8,1g marihuany za łączną kwotę 190 zł, sprzedał też innym nieustalonym osobom uczestnicząc w ten sposób w obrocie środkami odurzającymi,

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 1, 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 11§2 kk i w zw. z art. 12 kk

16. **I. W.** został oskarżony o to, że:

XXXII. w okresie od połowy 2006r. do 18 września 2007r. w P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w znacznej ilości to jest amfetaminą, marihuaną, tabletkami ekstazy kupując środki odurzające w ilości co najmniej 20 g amfetaminy od R. S. (1) celem dalszej odsprzedaży wprowadził do obrotu nieustalone znaczne ilości środków odurzających,

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

Wyrokiem z 26 kwietnia 2012 r., sygn. akt: III K 92/08, Sąd Okręgowy w Opolu wydał następujące rozstrzygnięcie:

I. uniewinnił oskarżonego **R. P. (1)** od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 258§3 kk,

II. w miejsce czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku uznał oskarżonego **R. P. (1)** za winnego tego, że:

1. w okresie od początku 2003 roku do czerwca 2006 roku w P., K. i J. pod W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2005 r. Nr 179, poz 1485), w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w znacznych ilościach to jest: amfetaminą, zielem konopi innych niż włókniste, tabletkami ekstazy i kokainą dostarczając pieniądze na ich zakup, numery telefonów dostawców i odbiorców oraz organizując dystrybucję i podział zysków i tak: w okresie od stycznia 2003 roku do grudnia 2005 roku uczestniczył w obrocie co najmniej 37 kilogramami marihuany i amfetaminy oraz 7200 tabletek ekstazy za łączną kwotę nie mniejszą niż 900.000 zł, przy czym w okresie od końca 2004 roku do połowy 2005 roku odsprzedał R. S. (1) 150 gram ziela konopi innych niż włóknistych za kwotę 3.600 zł, od połowy 2005r. do końca 2005 roku trzykrotnie odsprzedał R. S. (1) 150 g ziela konopi innych niż włókniste za kwotę 3.300 zł i od maja 2006 roku do czerwca 2006 roku odsprzedał R. S. (1) nie mniej niż 200 g ziela konopi innych niż włókniste za kwotę nie mniejszą 4.200 zł oraz w okresie od marca 2006r. do czerwca 2006r. odsprzedał P. Z. nie mniej niż 100 g amfetaminy za kwotę 900 złotych i nie mniej niż 50 g ziela konopi innych niż włókniste za kwotę 725 zł czyniąc sobie z popełniania przestępstwa stałe źródło dochodu, tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 i art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 kk i przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 11 § 3 kk w zw. z art. 65 § 1 kk wymierzył mu karę **6 (sześć) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 300 (trzystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 30 (trzydzieści) złotych;**

2. w okresie od 3 września 2006 r. do września 2007 roku w P., K. i J. pod W., N. i w O. działając wspólnie i w porozumieniu z R. S. (1) oraz w okresie od 3 września 2006 roku do marca 2007 roku wspólnie i w porozumieniu z B. P. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U z 2005 r. Nr 179, poz. 1485) w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w znacznych ilościach w ten sposób, że nabył celem dalszej odsprzedaży nie mniej niż 26,5 kilograma amfetaminy za łączną kwotę nie mniejszą niż 183.000 zł, nie mniej niż 10 kilogramów konopi innych niż włókniste za łączną kwotę nie mniejszą niż 165.000 zł oraz nie mniej niż 2000 tabletek ekstazy za łączną kwotę nie mniejszą niż 4.900 zł, które następnie zostały zbyte: amfetamina za kwotę nie mniejszą niż 243.600 zł, ziele konopi innych niż włóknistych za 171.500 zł, tabletki ekstazy za 7.000 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U z 2005 r. Nr 179, poz. 1485) w zw. z art. 65§1 kk i w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) w zw. z art. 65 § 1 kk wymierzył mu **karę 6 (sześć) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 300 (trzysta) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) złotych,**

III. w miejsce czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku uznał oskarżonego **R. P. (1)** za winnego tego, że: w okresie od stycznia 2007 roku do marca 2007 roku w P. i J. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry

powziętego zamiaru, używając gróźb bezprawnych wywierał wpływ na zeznania M. B. (2), a w szczególności strasząc go wynajęciem ludzi, którzy mieli by go fałszywie pomówić o handel narkotykami oraz zmuszając go do sporządzenia i podpisania pisma, w którym miał on oświadczyć, iż sprzedaje środki odurzające, grożąc mu jednocześnie spaleniem samochodu i popełnieniem przestępstwa na szkodę jego rodziców w związku z tym, iż M. B. (2) miał być przesłuchany w charakterze świadka w sprawie III K 50/07 prowadzonej przed Sądem Okręgowym w Opolu, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, którą odbywał w okresie od dnia 16 października 2001 roku do dnia 15 stycznia 2002 roku z zaliczeniem na poczet kary okresu pozbawienia wolności w sprawie od dnia 25 stycznia 2000 roku do dnia 31 października 2000 roku to jest o przestępstwo z art. 245 kk w zw. z art. 64§1 kk i przy zast. art. 12 kk. i za to na podstawie art. 245 kk wymierzył mu **karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności**,

IV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. za zbiegające się przestępstwa wymierzył oskarżonemu **R. P. (1)** łączną karę **8 (osiem) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 500 (pięćset) stawek dziennych wysokość jednej stawki ustalając na 30 (trzydzieści) złotych**,

V. na podstawie art. 45 § 1 kk za przestępstwa przypisane w pkt II pkt 1 i 2 części dyspozytywnej wyroku orzekł od **R. P. (1)** na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 1.334,825 zł (jeden milion trzysta trzydzieści cztery tysiące osiemset dwadzieścia pięć złotych),

VI. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 kpk umorzył postępowanie przeciwko **M. B. (1)** w zakresie czynu zarzucanego mu w pkt IV części wstępnej wyroku;

VII. w miejsce czynu opisanego w pkt V części wstępnej wyroku uznał **M. B. (1)** za winnego tego, że: w dniu 21 listopada 2007 roku w P., działając wspólnie i w porozumieniu z R. B. wbrew przepisom Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał znaczną ilość substancji psychotropowych w postaci 13,929 gram amfetaminy, to jest przestępstwa z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U z 2005 r. Nr 179, poz. 1485) i za to na podstawie art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu **karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności**;

VIII. uniewinnił **M. B. (1)** od popełniania czynu zarzucanego mu w pkt VI części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 258§1 kk;

IX. w miejsce czynu opisanego w pkt VII części wstępnej wyroku uznał oskarżonego **M. B. (1)** za winnego tego, że: w okresie od sierpnia 2000 roku do sierpnia 2002 roku w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru nie mniej niż 34 razy udzielił Ł. C., przy czym w okresie od sierpnia 2000 roku do 10 czerwca 2002 roku jako osobie małoletniej, substancje psychotropowe w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 50 gram i tabletek ekstazy w ilości nie mniejszej niż 75 sztuk oraz środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 48 porcji w postaci kulek za łączną kwotę nie mniejszą niż 2.500 zł, to jest o przestępstwo z art. 59 ust. 1 i art. 59 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U z 2005 r. Nr 179, poz. 1485) w zw. z art. 11§2 kk i w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) w zw. z art. 11§3 kk i art. 33§2 kk wymierzył mu karę **3 (trzech) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych**,

X. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. za zbiegające się przestępstwa wymierzył oskarżonemu **M. B. (1)** łączną karę **3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**,

XI. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócił M. B. (1) dowód rzeczowy w postaci telefonu komórkowego opisanego w pkt 13 wykazu dowodów rzeczowych nr III/47/08 (k. 1296-1297),

XII. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) orzekł wobec oskarżonego **M. B. (1)** środek karny przypadku dowodu rzeczowego w postaci zabezpieczonych substancji psychotropowych, tj. 13,929 gram amfetaminy oraz zarządził ich zniszczenie;

XIII. na podstawie art. 45 § 1 kk za przestępstwa przypisane w pkt IX części dyspozytywnej wyroku orzekł od oskarżonego **M. B. (1)** na rzecz Skarbu Państwa środek karny przypadku równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 2.500 zł (dwa tysiące pięćset złotych),

XIV. w miejsce czynu opisanego w pkt VIII części wstępnej wyroku uznał oskarżoną **B. P. (1)** za winną tego, że: w okresie od września 2006 roku do marca 2007 roku w J. pod W. i P. działając wspólnie i w porozumieniu z R. S. (1) i R. P. (1) uczestniczyła w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych dostarczając R. S. (1) pieniądze na ich zakup, numery telefonów dostawców i odbiorców oraz organizując dystrybucję i podział zysków, po czym R. S. (1) nie mniej niż dziesięć razy nabył od nieustalonych mężczyzn 20 kilogramów amfetaminy za łączną kwotę 130.000 zł oraz 5 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste za łączną kwotę 75.000 zł, 1000 tabletek ekstazy za łączną kwotę 2.500 zł i 30 gram kokainy za łączną kwotę 3.000 zł, które to środki odurzające i substancje psychotropowe następnie sprzedawał, celem ich dalszego wprowadzenia do obrotu w ilościach od 5 do 150 gram jednorazowo: B. L., S. K., I. W., T. P. i innym nieustalonym osobom, uzyskując korzyść majątkową w kwocie 59.000 zł i tak: 50.000 zł za wprowadzenie do obrotu amfetaminy, 6500 zł za wprowadzenie do obrotu ziela konopi innych niż włókniste, 1500 zł za wprowadzenie do obrotu kokainy oraz 1.000 zł za wprowadzenie do obrotu tabletek ekstazy, z czego przekazał R. P. (1) za pośrednictwem jego żony B. P. (1) nie mniej niż 33.750 zł., wprowadzając w ten sposób do obrotu znaczną ilość środków odurzających, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U z 2005 r. Nr 179, poz. 1485) w zw. z art. 65 § 1 kk i przy zast. art. 12 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) w zw. z art. 65 § 1 kk wymierzył jej karę **4 (cztery) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) złotych,**

XV. uniewinnił oskarżoną **B. P. (1)** od popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt IX części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 258§1 kk;

XVI. uniewinnił oskarżonego **A. Z. (1)** od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt X części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 55 ust 3 i art. 56 ust 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U z 2005 r. Nr 179, poz. 1485) przy zastosowaniu art. 11§2 kk i w zw. z art. 12 kk,

XVII. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócił **A. Z. (1)** dowody rzeczowe w postaci: 72 sztuk woreczków strunowych, wagi elektronicznej, dwóch kart aktywacyjnych niemieckich, opisanych w pkt 17-18 wykazu dowodów rzeczowych nr III/47/08 (k. 1296-1297);

XVIII. uniewinnił oskarżonego **R. S. (1)** od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XI części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 258 § 1 kk,

XIX. w miejsce czynu opisanego w pkt XII części wstępnej wyroku uznał oskarżonego **R. S. (1)** za winnego tego, że: w dniach 18 i 19 września 2007 roku w P. wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości 1123,66 grama oraz środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 0,22 grama, to jest przestępstwa z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U z 2005 r. Nr 179, poz. 1485) i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) wymierzył mu **karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności,**

XX. w miejsce czynu opisanego w pkt XIII części wstępnej wyroku uznał oskarżonego **R. S. (1)** za winnego tego, że: w grudniu 2006 roku w P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dwukrotnie udzielił M. K. (1) 100 gram ziela konopi innych niż włókniste za łączną kwotę

2.000 zł oraz udzielił nieodpłatnie co najmniej 150 gram ziela konopi innych niż włókniste, to jest przestępstwa z art. 59 ust. 1 i art. 58 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U z 2005 r. Nr 179, poz. 1485) przy zast. art. 11§2 kk i w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 59 ust 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U z 2005 r. Nr 179, poz. 1485) przy zast. art. 11§3 kk wymierza mu karę **1 (jeden) roku pozbawienia wolności**,

XXI. w miejsce czynu opisanego w pkt XIV części wstępnej wyroku uznał oskarżonego **R. S. (1)** za winnego tego, że: w okresie od kwietnia do września 2007 roku w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udzielił T. S. nie mniej niż 700 gram amfetaminy oraz nie mniej niż 200 g ziela konopi innych niż włókniste i nie mniej niż 1000 tabletek ekstazy za łączną kwotę co najmniej 15.000 zł, to jest przestępstwa z art. 59 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U z 2005 r. Nr 179, poz. 1485) w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) wymierzył mu karę **1 (jeden) rok i 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności**,

XXII. w miejsce czynów opisanych w pkt od XV do XXII części wstępnej wyroku uznał oskarżonego **R. S. (1)** za winnego tego, że w okresie od czerwca 2005 roku do września 2007 roku w P., J. pod W., S., N., O. i N., S. pod G. i N. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom art. 33 - 35 i 37 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w znacznych ilościach, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodów i tak:

- od czerwca do września 2005 roku w P. nabył w trzech transakcjach od R. P. (1) łącznie 150 gram ziela konopi innych niż włóknistych za kwotę 3.300 zł, z czego nie mniej niż 75 gram ww. środka odurzającego odsprzedał nieustalonym osobom, wprowadzając tym samym do obrotu znaczną ilość środków odurzających,
- od maja 2006 roku do września 2006 roku w P. nabył nie mniej niż w pięciu transakcjach od R. P. (1) nie mniej niż 500 gram ziela konopi innych niż włókniste za kwotę 10.500 zł, z czego nie mniej niż 250 gram ww. środka odurzającego odsprzedał nieustalonym osobom, wprowadzając tym samym do obrotu znaczną ilość środków odurzających, uzyskując korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 3000 zł,
- w maju 2006 roku w J. pod W., P. i K., działając wspólnie i w porozumieniu z R. P. (1) uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w postaci amfetaminy, nabywając na polecenie ww. i za otrzymane od niego pieniądze co najmniej 1 kilogram amfetaminy, którą następnie przewiózł do K., celem jej dalszego wprowadzenia do obrotu, za co otrzymał od R. P. (1) 500 zł,
- od września 2006 roku do marca 2007 roku w J. pod W. i P. uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z B. P. (1) na polecenie R. P. (1) i za otrzymane od niego pieniądze, nie mniej niż dziesięć razy nabył od nieustalonych mężczyzn 20 kilogramów amfetaminy za łączną kwotę 130.000 zł oraz 5 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste za łączną kwotę 75.000 zł, 1000 tabletek ekstazy za łączną kwotę 2.500 zł i 30 gram kokainy za łączną kwotę 3.000 zł, które to środki odurzające i substancje psychotropowe następnie sprzedawał, celem ich dalszego wprowadzenia do obrotu w ilościach od 5 do 150 gram jednorazowo: B. L., S. K., I. W., T. P. i innym nieustalonym osobom, uzyskując korzyść majątkową w kwocie: 50.000 zł za wprowadzenie do obrotu amfetaminy, 6500 zł za wprowadzenie do obrotu ziela konopi innych niż włókniste, 1500 zł za wprowadzenie do obrotu kokainy oraz 1.000 zł za wprowadzenie do obrotu tabletek ekstazy przez co uzyskał korzyść majątkową w łącznej kwocie co najmniej 59.000 zł, z czego przekazał R. P. (1) za pośrednictwem jego żony B. P. (1) nie mniej niż 33.750 zł., wprowadzając w ten sposób do obrotu znaczną ilość środków odurzających i substancji psychotropowych;
- od marca 2007 roku do września 2007 roku w P. działając wspólnie i w porozumieniu z R. P. (1) uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych, sprzedając 6 kilogramów amfetaminy przekazanej mu przez

R. P. (1), za łączną kwotę 48.000 zł - B. L., S. K., I. W., T. P., T. K. i innym nieustalonym osobom, uzyskując w ten sposób korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 12.000 zł z czego 6.000 zł przekazał dla R. P. (1),

- od czerwca do września 2007 roku w P., S., N., O. i N., działając wspólnie i w porozumieniu z R. P. (1) uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych nabywając od nieustalonej osoby 5 kilogramów ziela konopi innych niż włókniste za kwotę 70.000 zł, 1000 tabletek ekstazy za kwotę 1900 zł i 0,5 kilograma amfetaminy za kwotę 5.000 zł, które następnie sprzedał B. L., S. K., I. W., T. P., T. K. oraz innym nieustalonym osobom – i tak marihuanę za 90.000 zł, a tabletki ekstazy za 3.500 zł i 300 gram amfetaminy za kwotę 3600 zł uzyskując korzyść majątkową w kwocie 22.200 zł z czego 10.800 zł przekazał R. P. (1),
- w lipcu i sierpniu 2007 roku w P. i S. pod G., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych nabywając od nieustalonych mężczyzn nie mniej niż 1,5 kilograma amfetaminy za kwotę 12000 zł, którą następnie sprzedał S. K., T. S. oraz innym nieustalonym osobom za łączną kwotę nie mniejszą niż 17.000 zł,
- pod koniec sierpnia 2007 roku w N. i P. uczestniczył w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowych w ten sposób, że na polecenie i za pieniądze R. P. (1) nabył od nieustalonych mężczyzn co najmniej 2 kilogramy amfetaminy za łączną kwotę 14.000 zł z czego sprzedał 1 kilogram za 9.000 zł,

to jest przestępstwa z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) w zw. z art. 65 § 1 kk wymierzył mu **karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) złotych,**

XXIII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. za zbiegające się przestępstwa wymierzył oskarżonemu **R. S. (1)** łączną karę **5 (pięciu) lat i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;**

XXIV. na podstawie art. 45 § 1 kk za przestępstwo przypisane w pkt XXII części dyspozytywnej wyroku orzekł od oskarżonego R. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa środek karny przepadku równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 143,600 zł (sto czterdzieści trzy tysiące sześćset złotych 00/100),

XXV. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) orzekł wobec oskarżonego **R. S. (1)** środek karny przepadku dowodów rzeczowych w postaci zabezpieczonych środków odurzających i substancji psychotropowych opisanych w punktach 1-5 i 9 wykazu dowodów rzeczowych nr (...) (k. 167-168),

XXVI. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) orzekł wobec oskarżonego **R. S. (1)** środek karny przepadku dowodów rzeczowych w postaci 6 pustych woreczków po amfetaminie, wagi elektronicznej oraz folii aluminiowej opisanych w pkt 6-8 wykazu dowodów rzeczowych nr (...) (k. 167-168),

XXVII. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócił **R. S. (1)** dowód rzeczowy w postaci telefonu komórkowego, opisany w pkt 10 wykazu dowodów rzeczowych nr (...) (k. 167-168),

XXVIII. uniewinnił oskarżonego **R. K. (1)** od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XXIII części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 258 § 1 kk,

XXIX. uniewinnił oskarżonego **R. K. (1)** od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XXIV części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 56 ust. 3 i art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U z 2005 r. Nr 179, poz. 1485) przy zast. art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk i w zw. z art. 64§1 kk,

XXX. na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kpk w zw. z art. 1 § 2 kk umorzył postępowanie wobec oskarżonego **R. K. (1)** o czyn zarzucany mu w pkt XXV części wstępnej wyroku;

XXXI. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwrócił oskarżonemu **R. K. (1)** dowód rzeczowy w postaci łuski naboju karabinowego kaliber (...) opisanego w punkcie 23 wykazu dowodów rzeczowych nr (...) (k. 1296-1297),

XXXII. w miejsce czynu opisanego w pkt XXVI części wstępnej wyroku uznał oskarżonego **T. P.** za winnego tego, że: w okresie od stycznia 2006 roku do lipca 2007 roku w O. i P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom art. 33 - 35 i 37 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających, nabywając od R. S. (1) co najmniej 1,5 kg amfetaminy za kwotę nie mniejszą niż 14.000 zł, celem jej dalszej odsprzedaży, a także skontaktował P. Z. z R. H. z zamiarem umożliwienia mu nabycia środków odurzających od R. P. (1) oraz T. K. z R. S. (1) z zamiarem umożliwienia mu nabycia środków odurzających od R. P. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, którą odbywał w okresie od dnia 26 kwietnia 2000 r. do dnia 26 września 2000 r. od dnia 18 sierpnia 2001 r. do dnia 21 sierpnia 2001 r. oraz od dnia 27 marca 2003 r. do dnia 14 października 2006 r. na podstawie wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 24 lutego 2003 r. sygn. akt II K 1049/02 obejmującego wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 18 października 2000 r. sygn. akt II K 174/00 za czyn z art. 279§1 kk i wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 9 stycznia 2001 r. sygn. akt II K 769/00 za czyn z art. 280§1 kk i w okresie od dnia 9 maja 2001 r. do dnia 10 sierpnia 2001 r. od dnia 21 lutego 2002 r. do dnia 27 marca 2003 r. oraz od dnia 14 października 2006 r. do dnia 5 marca 2007 r. na podstawie wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 23 września 2003 r. sygn. akt II K 219/03 obejmującego wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 6 listopada 2001 r. sygn. akt II K 665/01 za czyn z art. 279§1 kk, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodów, to jest przestępstwa z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) w zw. z art. 65 §1 kk i w zw. z art. 64§1 kk i przy zast. art. 12 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) w zw. z art. 65 §1 kk wymierzył mu karę **3 (trzech) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych,**

XXXIII. uniewinnił oskarżonego **T. P.** od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XXVII części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 258§1 kk,

XXXIV. uniewinnił oskarżonego **T. C. (1)** od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XXVIII części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) w zw. z art. 64§1 kk i art. 65§1 kk przy zast. art. 11§2 kk i w zw. z art. 12 kk,

XXXV. uniewinnił oskarżonego **T. C. (1)** od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XXIX części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 258§1 kk,

XXXVI. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócił **T. C. (1)** dowody rzeczowe w postaci płyt CD opisanych w pkt 4-12 wykazu dowodów rzeczowych nr III/47/08 (k. 1296-1297),

XXXVII. w miejsce czynu opisanego w pkt XXX części wstępnej wyroku uznał oskarżoną **B. B. (1)** za winną tego, że: w okresie od połowy 2006 roku do 18 września 2007 roku w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru współdziałając z R. P. (1) i R. S. (1) wbrew przepisom art. 33 - 35 i 37 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) uczestniczyła w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych to jest amfetaminą, zielem konopi innych niż włókniste, tabletkami ekstazy kupując nie mniej niż w dziesięciu transakcjach, celem dalszej odsprzedaży nie mniej niż 3 kilogramy amfetaminy na łączną kwotę 27.000 zł i nie mniej niż 3 kilogramy ziela konopi innych niż włókniste na łączną kwotę 57.000 zł oraz 1000 sztuk tabletek ekstazy na łączną kwotę 5.000 zł, to jest przestępstwa z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179, poz. 1485) w zw.

z art. 12 kk i w zw. z art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) w zw. z art. 65 § 1 kk wymierzył jej **karę 3 (trzy) lata pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych,**

XXXVIII. uniewinnił oskarżoną **B. B. (1)** od popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt XXXI części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 258 § 1 kk,

XXXIX. w miejsce czynu opisanego w pkt XXXII części wstępnej wyroku uznał oskarżonego **T. S.** za winnego tego, że: w dniu 18 września 2007 roku w P. wbrew przepisom Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) posiadał znaczną ilość substancji psychotropowych w postaci 16,7 grama amfetaminy, to jest przestępstwa z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U z 2005 r. Nr 179, poz. 1485) i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) wymierzył mu **karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,**

XL. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu **T. S.** na okres próby 3 (trzech) lat i na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego,

XLI. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) orzeka wobec oskarżonego **T. S.** środek karny przypadku dowodu rzeczowego w postaci zabezpieczonej substancji psychotropowej opisanej w punkcie 15 wykazu dowodów rzeczowych nr (...) (k. 167-168), oraz zarządził jej zniszczenie,

XLII. na podstawie art. 44 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego **T. S.** środek karny przypadku dowodów rzeczowych w postaci wagi elektronicznej oraz pustego woreczka foliowego opisanych w pkt 16 – 17 wykazu dowodów rzeczowych nr (...) (k. 167-168),

XLIII. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócił **T. S.** dowód rzeczowy w postaci telefonu komórkowego, opisane w pkt 18 wykazu dowodów rzeczowych nr (...) (k. 167-168),

XLIV. uniewinnił **D. S. (1)** od popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt XXXIII części wstępnej wyroku, to jest czynu z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U z 2005 r. Nr 179, poz. 1485) przy zastosowaniu art. 12 kk,

XLV. uniewinnił **R. Z. (1)** od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XXXIV części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 258§1 kk,

XLVI. w miejsce czynu opisanego w pkt XXXV części wstępnej wyroku uznał oskarżonego **R. Z. (1)** za winnego tego, że: w dniu 21 listopada 2007 roku w P. wbrew przepisom Ustawy posiadał znaczną ilość substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości 11,20 grama oraz środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 0,147 g, to jest przestępstwa z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U z 2005 r. Nr 179, poz. 1485) i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) wymierzył mu karę **1 (jednego) roku pozbawienia wolności,**

XLVII. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu **R. Z. (1)** na okres próby 3 (trzech) lat i na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego,

XLVIII. na podstawie art. 70 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) orzekł wobec oskarżonego **R. Z. (1)** środek karny przypadku dowodu rzeczowego w postaci zabezpieczonej

substancji psychotropowej, opisanej w punkcie 22 wykazu dowodów rzeczowych nr (...) (k. 1296-1297), oraz zarządza jej zniszczenie,

XLIX. na podstawie art. 44§2 kk orzekł wobec oskarżonego **R. Z. (1)** środek karny przepadku dowodów rzeczowych w postaci wagi elektronicznej oraz woreczków foliowych opisanych w pkt 20-22 wykazu dowodów rzeczowych nr (...) (k. 1296-1297),

L. w miejsce czynu opisanego w pkt XXXVI części wstępnej wyroku uznał oskarżonego **A. Ż.** za winnego tego, że: w okresie od czerwca do października 2007 roku w P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających kupując od nieustalonych osób z zamiarem odsprzedaży nie mniej niż 250 gram amfetaminy za kwotę nie mniejszą niż 1200 zł, którą następnie sprzedał R. Z. (1), to jest przestępstwa z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U z 2005 r. Nr 179, poz. 1485) w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) i wymierzył mu **karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych,**

LI. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu **A. Ż.** na okres próby 3 (trzech) lat i na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego,

LII. na podstawie art. 231 § 1 k.p.k. złożył do depozytu sądowego dowód rzeczowy w postaci pieczętki opisany w pkt 19 wykazu dowodów rzeczowych nr III/47/08 (k. 1296-1297),

LIII. w miejsce czynów opisanych w pkt XXXVII i XXIX części wstępnej wyroku uznał oskarżonego **S. K.** za winnego tego, że: w okresie od połowy 2006 roku do 18 września 2007 roku w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru współdziałając z R. P. (1), R. S. (1) wbrew przepisom art. 33 - 35 i 37 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych nabywając celem dalszej sprzedaży nie mniej niż 650 gram amfetaminy za kwotę nie mniejszą niż 550 zł, nie mniej niż 1 kilogram ziela konopi innych niż włókniste za kwotę 19.500 zł oraz nie mniej niż 100 sztuk tabletek ekstazy za kwotę nie mniejszą niż 1500 zł, osiągając z tytułu wprowadzenia tych środków do obrotu korzyść majątkową w kwocie 15.000 zł, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, to jest przestępstwa z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U z 2005 r. Nr 179, poz. 1485) w zw. z art.65§1 kk i w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) w zw. z art.65§1 kk wymierzył mu karę **3 (trzech) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych,**

LIV. na podstawie art. 45 § 1 kk za przestępstwo przypisane w pkt XLII części dyspozytywnej wyroku orzekł wobec oskarżonego **S. K.** na rzecz Skarbu Państwa środek karny przepadku równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 15.000 zł (piętnaście tysięcy złotych),

LV. uniewinnił **S. K.** od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt XXXVIII części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 258 § 1 kk,

LVI. uniewinnił **D.S. (2)** od popełniania czynu zarzucanego mu w pkt XL części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 258 § 1 kk;

LVII. w miejsce czynu opisanego w pkt XLI części wstępnej wyroku uznał oskarżonego **D. S. (2)** za winnego tego, że: od czerwca 2007 roku do 24 listopada 2007 roku w P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom art. 33 - 35 i 37 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi i

substancjami psychotropowymi, nabywając wielokrotnie od R. Z. (1) i innych nieustalonych osób amfetaminę oraz ziele konopi innych niż włókniste, celem ich dalszej odsprzedaży, przy czym w październiku i listopadzie 2007 roku nie mniej niż 12 razy udzielił M. B. (3) nie mniej niż 7,10 grama ziela konopi innych niż włókniste za łączną kwotę nie mniejszą niż 190 zł, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, którą odbywa w okresie od dnia 9 kwietnia 2012 r. z zaliczeniem na poczet kary okresu pozbawienia wolności od dnia 19 marca 2007 roku do 19 września 2007 roku na podstawie wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 17 czerwca 2009 roku sygn. akt III K 23/09 obejmującego wyrok Sądu Rejonowego w Prudniku z dnia 24 października 2005 r. sygn. akt II K 221/05 za czyn z art. 59 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) i za czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485), to jest przestępstwa z art. 56 ust. 1 i art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179, poz. 1485) przy zast. art. 11§2 kk i w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) przy zast. art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę **1 (jednego) roku pozbawienia wolności;**

LVIII. na podstawie art. 45 § 1 kk za przestępstwo przypisane w pkt XLVI części dyspozytywnej wyroku orzekł wobec oskarżonego **D. S. (2)** na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 190 zł (sto dziewięćdziesiąt),

LIX. w miejsce czynu opisanego w pkt XLIV części wstępnej wyroku uznał oskarżonego **I. W.** za winnego tego, że: w okresie od połowy 2006 roku do 18 września 2007 roku w P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych, to jest amfetaminą, zielem konopi innych niż włókniste, tabletkami ekstazy kupując co najmniej 20 gram amfetaminy od R. S. (1) celem dalszej odsprzedaży, to jest przestępstwa z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179, poz. 1485) w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485) wymierzył mu karę **2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,**

LX. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu **I. W.** na okres próby 2 (dwóch) lat i na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego,

LXI. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu **M. B. (1)** okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 21 listopada 2007 r. do dnia 28 lutego 2008 r.;

LXII. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonej **B. P. (1)** okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 21 listopada 2007r.;

LXIII. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu **R. S. (1)** okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 18 września 2007 r. do dnia 8 listopada 2007 r.;

LXIV. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu **T. P.** okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 2 kwietnia 2008 r.;

LXV. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonej **B. B. (1)** okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 21 listopada 2007 r.;

LXVI. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu **T. S.** okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 18 września 2007 r. do dnia 20 września 2007 r.

LXVII. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu **R. Z. (1)** okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 21 listopada 2007 r. do dnia 22 stycznia 2008 r. oraz od dnia 5 maja 2010 r. do dnia 20 maja 2010 r.

LXVIII. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu **A. Ż.** okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 23 listopada 2007 r. do dnia 21 grudnia 2007 r.

LXIX. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu **S. K.** okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 21 listopada 2007 r. do dnia 22 listopada 2007 r.

LXX. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 kpk, art. 632 pkt 2 kpk, art. 633 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonych **R. P. (1), M. B. (1), B. P. (1), R. S. (1), T. P., B. B. (1), R. Z. (1), T. S., A. Ż., S. K., D. S. (2), I. W.** od obowiązku zwrotu części kosztów procesu na nich przypadających i odstąpił od obciążania ich opłatą sądową, zaś kosztami w części uniewinniającej oskarżonych i umarżających postępowanie obciążył Skarb Państwa;

LXXI. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata W. M. kwotę **2361,60 zł (dwa tysiące trzysta sześćdziesiąt jeden złotych 60/100)** tytułem udzielonej oskarżonemu **M. B. (1)**, a nieopłaconej obrony z urzędu, w tym podatek VAT.

LXXII. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze przyznał od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. G. kwotę **2361,60 zł (dwa tysiące trzysta sześćdziesiąt jeden złotych 60/100)** tytułem udzielonej oskarżonemu R. K. (1), a nieopłaconej obrony z urzędu, w tym podatek VAT.

LXXIII. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze przyznał od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. M. kwotę **2361,60 zł (dwa tysiące trzysta sześćdziesiąt jeden złotych 60/100)** tytułem udzielonej oskarżonemu T. C. (1), a nieopłaconej obrony z urzędu, w tym podatek VAT.

LXXIV. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze przyznał od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. Z. kwotę **1328,40 złotych (jeden tysiąc trzysta dwadzieścia osiem złotych 40/100)** tytułem udzielonej oskarżonemu A. Z. (1), a nieopłaconej obrony z urzędu, w tym podatek VAT.

LXXV. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze przyznał od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. K. kwotę **2066,40 zł (dwa tysiące sześćdziesiąt sześć złotych 40/100)** tytułem udzielonej oskarżonemu R. Z. (1), a nieopłaconej obrony z urzędu, w tym podatek VAT.

LXXVI. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze przyznał od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Z. M. kwotę **2066,40 zł (dwa tysiące sześćdziesiąt sześć złotych 40/100)** tytułem udzielonej oskarżonemu R. S. (1), a nieopłaconej obrony z urzędu, w tym podatek VAT.

LXXVII. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. P. kwotę **2361,60 zł (dwa tysiące trzysta sześćdziesiąt jeden złotych 60/100)** tytułem udzielonej oskarżonemu A. Ż., a nieopłaconej obrony z urzędu, w tym podatek VAT.

Wyrok powyższy uprawomocnił się wobec oskarżonych T. S., I. W., D. S. (2) i R. Z. (1) jako niezaskarżony przez żadną ze stron, zaskarżył go natomiast prokurator na niekorzyść oskarżonych A. Z. (1), R. K. (1), T. C. (1) i D. S. (1) oraz obrońcy oskarżonych R. P. (1), B. B. (1), T. P., R. S. (1), M. B. (1), B. P. (1), S. K. i A. Ż..

Prokurator skarży wyrok na niekorzyść oskarżonych A. Z. (1), R. K. (1), T. C. (1) i D. S. (1) i powołując się na przepisy art. 427 k.p.k. i 438 pkt 3 k.p.k. stawia następujące zarzuty:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, że zebrany w sprawie materiał dowodowy jest niewystarczający do przypisania A. Z. (1), R. K. (1), T. C. (1) i D. S. (1) sprawstwa i winy w zakresie zarzucanych im w skardze zasadniczej czynów, w szczególności poprzez:

1.uznanie następujących dowodów za niewiarygodne:

- wyjaśnień współoskarżonego R. S. (1) złożonych w toku śledztwa i bezpośrednio na rozprawie w zakresie dotyczącym tych współoskarżonych,

- wyjaśnień złożonych przez oskarżonych R. K. (1), D. S. (1) i A. Z. (1) w toku śledztwa,

- protokołów z odsłuchów i dokumentów z operacji pod kryptonimem (...) wraz z płytą CD dokumentujących niejawną kontrolę operacyjną telefonu oskarżonego T. C. (1),

- opinii kryminalistycznej z zakresu balistyki i broni palnej dotyczącej naboju znalezionej u R. K. (1),

2. danie wiary:

- wyjaśnieniom A. Z. (1) złożonym na rozprawie przed sądem,

- wyjaśnieniom T. C. (1),

- wyjaśnieniom R. K. (1) złożonym na rozprawie przed Sądem,

- wyjaśnieniom D. S. (1) złożonym na rozprawie przed Sądem,

co skutkowało uniewinnieniem oskarżonych podczas, gdy prawidłowa ocena całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwala na uznanie sprawstwa i winy tym oskarżonym w zakresie stawianych im zarzutów.

II. obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 230 § 3 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie, a zastosowanie błędnie art. 230 § 2 k.p.k. co skutkowało, iż Sąd Okręgowy w pkt XXI orzeczenia zwrócił R. K. (1) dowód rzeczowy w postaci łuski naboju karabinowego.

Stawiając powyższe zarzuty prokurator wnosi o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Obrońca oskarżonej B. B. (1) powołując się na przepis art. 438 pkt 3 k.p.k. zarzuca zaskarżonemu wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, a polegający na stwierdzeniu, że oskarżona dopuściła się popełnienia przypisanego jej przez Sąd I instancji przestępstwa pomimo poważnych wątpliwości w tym względzie.

Stawiając powyższy zarzut obrońca wnosi o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu.

Obrońca oskarżonego T. P. skarży wyrok w części dotyczącej kary i powołując się na przepis art. 438 pkt 4 k.p.k. zarzuca:

- obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie art. 410 k.p.k. polegającą na całkowitym pominięciu przez Sąd I instancji okoliczności łagodzących zaistniałych po stronie oskarżonego, a wpływających na wymiar kary;

- rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary 3 lat pozbawienia wolności, przy jednoczesnym wadliwym zastosowaniu kryteriów jej wymiaru określonych w art. 53 k.k., podczas gdy w ocenie obrony dla osiągnięcia celów sankcji karnej wystarczające jest wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, na co wskazuje dotychczasowa postawa oskarżonego i warunki osobiste, a tym samym brak niebezpieczeństwa powrotu oskarżonego do przestępstwa.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wnosi o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Obrońca oskarżonego R. S. (1) skarży wyrok w całości na korzyść oskarżonego i powołując się na przepisy art. 438 pkt 1 i 2 k.p.k. zarzuca:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, a w szczególności art. 60 § 3 k.k. poprzez jego niezastosowanie w stosunku do osk. R. S. mimo ziszczenia się dyspozycji tego przepisu i stosownego wniosku oskarżyciela publicznego zgłoszonego do protokołu rozprawy w dniu 15.10.2008 r. (sygn. akt: sprawy wyłączonej R. S. (1) i T. P. III K 133/08) uzgodnionego z oskarżonym R. S. w dniu 23.04.2008 r.

2. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a w szczególności art. 411 § 2 k.p.k. poprzez przekroczenie terminu odroczenia wyroku w terminie 7 dni od zakończenia głosów stron na rozprawie w dniu 10.11.2011 r. i 26.03.2012 r. i prowadzenie rozprawy w dalszych terminach i wydanie wyroku dopiero w dniu 26.04.2012 r.

3. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a w szczególności art. 424 § 2 k.p.k. poprzez nieuzasadnienie przez Sąd I instancji okoliczności, które miał Sąd na względzie przy wymiarze kary ograniczając się jedynie do stwierdzeń „znaczna ilość”.

„Ewentualnie na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k.” (cytat z apelacji) obrońca zarzuca:

4. rażąco niewspółmierność orzeczonej względem osk. R. S. kary pozbawienia wolności w wymiarze 5 lat i 5 miesięcy, gdy tymczasem gdyby sąd zastosował instytucję nadzwyczajnego złagodzenia kary orzeczona kara łączna byłaby znacznie niższa i mogła być orzeczona z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia jej wykonania.

5. rażąco niewspółmierność orzeczonego środka karnego w postaci przepadku równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 143.600,00 zł, gdy tymczasem w stosunku do oskarżonego R. P. został orzeczony środek karny w postaci przepadku równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 1.334.825,00 zł za te same przestępstwa, zaś co do osk. B. P. (1) środek taki nie został orzeczony mimo, iż winien być orzeczony.

Stawiając powyższe zarzuty obrońca wnosi o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zastosowanie wobec oskarżonego art. 60 § 3 k.k. i wymierzenie mu kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 5.

Obrońca oskarżonego R. P. (1) skarży wyrok na korzyść oskarżonego w zakresie czynów przypisanych mu w pkt II i III części dyspozytywnej i powołując się na przepisy art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zarzuca:

1. – a to art. 7 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej oceny wyjaśnień R. S. (1) i oparciu czynionych ustaleń na niespójnych, niejasnych i sprzecznych wewnętrznie wyjaśnień tegoż oskarżonego złożonych w postępowaniu przygotowawczym, których nie sposób było zweryfikować w ramach postępowania jurysdykcyjnego wobec odmowy składania przez oskarżonego wyjaśnień i odpowiedzi na pytania, a którym sąd w przeważającej większości odmówił waloru wiarygodności, czego skutkiem było orzeczenie o uniewinnieniu T. C. (1) i R. K. (1), a także D. S. (1) i A. Z. (1), a których zarzuty oparte były wyłącznie na treści wyjaśnień R. S., które sąd zakwalifikował jako „pomówienia”, z jednoczesnym całkowitym pominięciem dowodów dla oskarżonego korzystnych, o charakterze obiektywnym, a to wyjaśnień T. C. (1), R. K. (1), B. P. (1), złożonych w postępowaniu jurysdykcyjnym,

- a to art. 7 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej oceny wyjaśnień R. Z. (1) złożonych w postępowaniu przygotowawczym, w sytuacji gdy złożone przez oskarżonego wyjaśnienia pozostają w wewnętrznej sprzeczności, w tym również z wyjaśnieniami złożonymi przez oskarżonego w innej sprawie II K 53/06 Sądu Rejonowego w Prudniku,

- a to art. 7 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej oceny zeznań świadka M. B. (2), w sytuacji, gdy zeznania świadka są niespójne i nie znajdują potwierdzenia w pozostałym, zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, a w szczególności wobec braku dowodu na istnienie rzekomego listu, który świadek na polecenie R. P. (1) miał nakreślić, a także noża, którego świadek miał dotykać, a nadto wobec oświadczenia świadka na rozprawie k. 2844, który zeznał, iż nie pamięta dlaczego R. P. (1) miał go zastraszać,

- a to art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie wątpliwości, które wyłoniły się w toku przeprowadzonego przez Sąd pierwszej instancji postępowania, wyłącznie na niekorzyść oskarżonego, a więc wbrew zasadzie in dubio pro reo, dotyczących w udziale przez oskarżonego w obrocie narkotykami, ustalonego czasookresu i ilości wprowadzonych do obrotu środków odurzających, uzyskiwanych z tego tytułu dochodów,

- a to art. 7 k.p.k. w zw. z art. 424 k.p.k. poprzez ujawnienie się sprzeczności w treści części dyspozytywnej wyroku z treścią uzasadnienia polegającą na uznaniu w części dyspozytywnej wyroku, że oskarżony R. P. (1) brał udział w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych m.in. w O. i N. nabywając łącznie celem dalszej odsprzedaży nie mniej niż 26,5 kg amfetaminy i 10 kg marihuany, podczas gdy z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, iż oskarżony nie mógł nabywać na terenie O. i N. wymienionych środków, bowiem T. C. (1) i R. K. (1) zostali uniewinnieni od zarzutu sprzedaży opisanych narkotyków na terenie O. i N., a D. S. (1) i A. Z. (1) od ich nabywania,

- a to art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366 k.p.k. w zw. z art. 389 § 1 k.p.k. poprzez zaniechanie z urzędu dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z protokołów wyjaśnień R. Z. (1) złożonych w toku postępowania przed Sądem Rejonowym w Prudniku w sprawie II K 53/06 w zakresie dotyczącym okoliczności nabycia środków odurzających, ich rodzaju, ilości, wartości oraz osób odbiorców i dostawców, w sytuacji gdy depozycje wymienionego oskarżonego we wskazanym postępowaniu okazały się sprzeczne z wyjaśnieniami złożonymi w toku niniejszego postępowania,

- a to art. 410 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 k.p.k. poprzez sporządzenie pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku poprzez:

1) jedynie opisanie okoliczności sprawy w części faktycznej uzasadnienia wydanego w sprawie wyroku, a następnie zbiorcze wyliczenie dowodów, na których Sąd I instancji miał się oprzeć przy dokonywaniu rzeczowych ustaleń, nie wskazując przy tym, na jakich konkretnie dowodach oparł się przy dokonywaniu ustaleń w sprawie, a także którym dowodom dał wiarę i dlaczego oraz którym dowodom odmówił wiary,

2) braku ustalenia w części faktycznej uzasadnienia wyroku dotyczącego czynów opisanych w pkt II i III części dyspozytywnej wyroku,

3) całkowite zatarcie granic między częścią faktyczną a prawną uzasadnienia wydanego w sprawie wyroku, co uniemożliwia kontrolę instancyjną wydanego orzeczenia,

4) na sporządzeniu uzasadnienia wyroku z pominięciem w uzasadnieniu wyroku wskazania faktów jakie Sąd I instancji uznał za nie udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i braku spójnego i logicznego uzasadnienia, dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych, a w szczególności braku spójnego i logicznego wyjaśnienia istotnych różnic w treści wyjaśnień oskarżonych R. Z. i R. S., które ulegały istotnym zmianom w zależności od stadium prowadzonego postępowania,

5) powołaniu się wbrew treści art. 410 k.p.k. na wyjaśnienia R. S. (1), które wobec wewnętrznej sprzeczności nie mogły stanowić podstawy do czynionych ustaleń, zwłaszcza w zakresie dotyczącym ilości i wartości wprowadzonych do obrotu narkotyków, a także czasookresu przestępczej działalności, a który to dowód został przez sąd oceniony jako niewiarygodny w zakresie potwierdzenia zaistnienia czynów przypisanych T. C. (1), R. K. (1), D. S. (1) i A. Z. (1).

II. spowodowany licznymi i poważnymi uchybieniami natury procesowej błąd w ustaleniach faktycznych mający istotny wpływ na treść orzeczenia, polegający na bezprawnym i nieuzasadnionym przyjęciu, że:

1.a) oskarżony w okresie od początku 2003 r. do dnia czerwca 2006 r. w P., K. i J. pod W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych, tj. amfetaminą, zielem konopi innych niż włókniste, tabletkami extazy i kokainą dostarczając pieniądze na ich zakup, numery telefonów dostawców i odbiorców oraz organizując dystrybucję i podział zysków: w okresie od stycznia 2003 r. do grudnia 2005 r. uczestniczył w obrocie co najmniej 37 kg amfetaminy i marihuany oraz 7200 tabletek extazy za łączną kwotę nie mniejszą niż 900.000 zł,

b) oskarżony w okresie od 3 września 2006 r. do września 2007 r. w P., K. i J. pod W., N. i O. działając wspólnie i w porozumieniu z R. S. (1) oraz w okresie od 3 września 2006 r. do marca 2007 r. z B. P. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych, w ten sposób, że nabył celem dalszej odsprzedaży nie mniej niż 26,5 kg amfetaminy za łączną kwotę nie mniejszą niż 183.000 zł, nie mniej niż 10 kg ziela konopi innych niż włókniste za łączną kwotę nie mniejszą niż 165.000 zł oraz nie mniej niż 2000 tabletek extazy za łączną kwotę nie mniejszą niż 4.900 zł, które następnie zostały zbyte.

2) przyjęcie, że oskarżony w okresie od stycznia 2007 r. do marca 2007 r. w P. i J. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, używając gróźb bezprawnych wywierał wpływ na zeznania M. B. (2) w związku z tym, iż M. B. (2) miał być przesłuchiwany w charakterze świadka w sprawie III K 50/70;

w sytuacji gdy powyższe nie znajduje potwierdzenia w dowodach zgromadzonych w sprawie, a zebrany w niniejszym postępowaniu materiał dowodowy wręcz temu przeczy.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wnosi o zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i odmienne orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uniewinnienie oskarżonego R. P. (1) od zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego M. B. (1) skarży wyrok w części i powołując się na przepisy art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zarzuca:

1) obrazę prawa procesowego, które miało wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj. przepisu art. 424 § 1 k.p.k. poprzez sporządzenie uzasadnienia wyroku nieodpowiadające wymaganiom prawem przewidzianym, a w szczególności polegające na niewskazaniu w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku jakie fakty uznał za nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach, dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych oraz niewyjaśnieniu wszystkich istotnych wątpliwości i sprzeczności w materiale dowodowym, a także niewskazaniu i niewyjaśnieniu podstawy prawnej wyroku, uniemożliwiając tym samym skontrolowanie prawidłowości rozumowania Sądu I instancji obrońcy oskarżonego;

2) obrazę prawa procesowego, które miało wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj. przepisu art. 410 k.p.k., wyrażającą się w nieprzeprowadzeniu z urzędu wszelkich dowodów potrzebnych do ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia o sprawstwie i winie oskarżonego,

3) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść rozstrzygnięcia, wyrażający się w przyjęciu, iż M. B. (1) udzielił Ł. C. substancji psychotropowych w postaci amfetaminy za łączną kwotę nie mniejszą niż 2.500 zł, podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby oskarżony kiedykolwiek sprzedawał Ł. C. w/w substancje psychotropowe,

4) obrazę prawa procesowego, które miało wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj. przepisu art. 7 k.p.k., wyrażającą się na dokonaniu dowolnej a nie swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz przejawiającą się w bezkrytycznym daniu wiary zeznaniom świadków Ł. C. oraz Ł. B., mimo istnienia okoliczności czyniących te dowody mało wiarygodnymi.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca składa następujące wnioski:

1. zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego M. B. (1) od przestępstwa z art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii;

ewentualnie:

2. zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez obniżenie wymiaru kary do dwóch lat pozbawienia wolności oraz warunkowe zawieszenie wykonania owej kary,

3. uchylenie przedmiotowego rozstrzygnięcia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania,

4. zasądzenie kosztów obrony świadczonej oskarżonemu M. B. (1) z urzędu w postępowaniu apelacyjnym, oświadczając jednocześnie, że koszty te w żadnym zakresie nie zostały pokryte.

Obrońca oskarżonej B. P. (1) skarży wyrok w całości w części dotyczącej oskarżonej „opisanej w punkcie VIII” (cytat z apelacji) i zarzuca:

1. na podstawie art. 438 pkt 3 – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść tego orzeczenia, a polegający na przyjęciu, że oskarżona B. P. (1) jest winna popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie VIII wyroku, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1), nie dają podstaw do takich twierdzeń,

2. na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. - obrazę przepisów prawa procesowego mające wpływ na treść orzeczenia, poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, polegające na przyjęciu, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na przypisanie oskarżonej winy i sprawstwa zarzucanego jej czynu, podczas gdy całokształt materiału dowodowego w sprawie, nie daje podstaw do takich twierdzeń, zwłaszcza wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1) jako pozbawione waloru wiarygodności, nie mogą stanowić podstawy wyrokowania,

3. na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. - obrazę przepisów prawa procesowego mające wpływ na treść orzeczenia, poprzez naruszenie zasady in dubio pro reo, polegające na przyjęciu, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na przypisanie oskarżonej sprawstwa zarzucanego jej czynu, podczas gdy zebrany materiał w sprawie nie wskazuje na popełnienie przez oskarżoną czynu zabronionego, a nadto wątpliwości które pojawiły się w sprawie, a które sąd powinien wziąć pod uwagę na korzyść oskarżonej, zostały właśnie rozstrzygnięte na niekorzyść B. P. (1),

4. na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. – obrazę przepisów prawa procesowego mające wpływ na treść orzeczenia, polegającą na niedostatecznym uzasadnieniu stanowiska w przedmiocie uznania za wiarygodny i przekonujący dowód osobowy w postaci wyjaśnień złożonych przez R. S. (1), a obciążających oskarżoną B. P. (1), jak również pominięcie w uzasadnieniu w wielu przypadkach dat wydarzeń uniemożliwiających tym samym ustosunkowanie się do okoliczności faktycznych stanowiących podstawę wyrokowania oraz pominięcie interesu procesowego R. S. (1) w składaniu wyjaśnień tej treści.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wnosi o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od popełnienia czynu opisanego w punkcie VIII części opisowej, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Ponadto na podstawie art. 452 § 2 k.p.k. obrońca wniósł o:

1. uzupełnienie przewodu sądowego przez przeprowadzenie dowodu na rozprawie odwoławczej z:

- nośnika danych w postaci płyty cd zawierającego przebieg rozmowy pomiędzy R. P. (1) a R. S. (1),

- nośnika danych w postaci płyty cd zawierającego przebieg rozmowy pomiędzy R. P. (1), B. P. (1) a R. S. (1),

- zapisu rozmowy pomiędzy R. P. (1) a R. S. (1),

- zapisu rozmowy pomiędzy R. P. (1), B. P. (1) a R. S. (1);

na okoliczność wiarygodności wyjaśnień złożonych przez R. S. (1) zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i na rozprawie:

- zeznań świadka K. S., zam. (...)-(...) P. ul. (...), na okoliczność konfliktu świadka z oskarżoną B. P. (1).

Obrońca oskarżonego A. Ż. powołując się na przepisy art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. skarży wyrok w całości i zarzuca:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, iż oskarżony A. Ż. uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych, w okresie od czerwca do października 2007 r. w sytuacji gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym wyjaśnienia oskarżonych: R. Z. (1) i R. S. (1), nie dają podstaw do takich twierdzeń,

2. obrazę przepisów prawa procesowego, mającą wpływ na treść wyroku, a to:

a) art. 7 k.p.k., poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, polegającą na przyjęciu, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na przypisanie oskarżonemu sprawstwa w zakresie czynu za który został skazany, zarówno co do jego czasookresu, ilości – znacznej środków odurzających i substancji psychotropowych, podczas gdy całokształt zebranego materiału dowodowego nie daje podstaw do takich twierdzeń, zwłaszcza wyjaśnienia oskarżonych: R. Z. (1) i R. S. (1), jako pozbawionych waloru wiarygodności nie mogą stanowić podstawy wyrokowania,

b) art. 5 § 2 k.p.k. poprzez naruszenie zasady in dubio pro reo, polegającą na przyjęciu, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwalał na przypisanie oskarżonemu sprawstwa czynu w kształcie który został mu przypisany w pkt L wyroku, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie wskazuje na popełnienie przez oskarżonego czynu zabronionego, a wskazuje na poważne wątpliwości w zakresie między innymi określenia czasookresu przestępstwa i ilości środków odurzających i substancji psychotropowych, a które sąd powinien rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego, a nie jak to uczynił na jego niekorzyść,

c) art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. polegającą na niedostatecznym uzasadnieniu stanowiska w przedmiocie uznania za wiarygodny dowód w postaci wyjaśnień złożonych przez oskarżonych R. Z. (1) i R. S. (1), a obciążających oskarżonego A. Ż., jak również pominięciu w tym uzasadnieniu w wielu przypadkach dat wydarzeń uniemożliwiających tym samym ustosunkowanie się do okoliczności faktycznych stanowiących podstawę wyrokowania oraz pominięciu interesu procesowego oskarżonych R. Z. (1) i R. S. (1) w składaniu wyjaśnień tej treści, jak również uzasadnienia stanowiska w przedmiocie ilości środków psychotropowych i substancji odurzających przypisanych oskarżonemu oraz czasookresu przestępstwa.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wnosi o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego A. Ż. poprzez jego uniewinnienie od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Obrońca oskarżonego S. K. skarży wyrok zapadły wobec tego oskarżonego w całości i powołując się na przepisy art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zarzuca:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, iż oskarżony S. K. uczestniczył w obrocie znaczną ilością środków odurzających i substancji psychotropowych, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodów w okresie od połowy 2006 r. do 18 września 2007 r. (pkt LIII wyroku), w sytuacji gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1), nie dają podstaw do takich twierdzeń,

2. obrazę przepisów prawa procesowego, mającą wpływ na treść wyroku, a to:

a) art. 7 k.p.k. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, polegające na przyjęciu, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na przypisanie oskarżonemu sprawstwa w zakresie czynu za który został skazany (pkt LIII wyroku), zarówno co do jego czasookresu, ilości – znacznej środków odurzających i substancji psychotropowych, jak i stałego źródła dochodu jakie z tego procederu miał czerpać oskarżony, podczas gdy całość zebranego materiału dowodowego nie daje podstaw do takich twierdzeń, zwłaszcza wyjaśnienia oskarżonego R. S. (1), jako pozbawione waloru wiarygodności nie mogą stanowić podstawy wyrokowania,

b) art. 5 § 2 k.p.k. poprzez naruszenie zasady in dubio pro reo, polegającej na przyjęciu, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwalał na przypisanie oskarżonemu czynu w kształcie który został mu przypisany w pkt LIII wyroku, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazywał na poważne wątpliwości w zakresie określenia czasookresu przestępstwa, ilości środków odurzających i substancji psychotropowych jak i stałego źródła dochodu jakie z tego procederu miał czerpać oskarżony,

c) art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. polegającą na niedostatecznym uzasadnieniu stanowiska w przedmiocie uznania za wiarygodny dowód w postaci wyjaśnień złożonych przez R. S. (1), a obciążających oskarżonego S. K., jak również pominięcie w tym uzasadnieniu w wielu przypadkach dat wydarzeń uniemożliwiają tym samym ustosunkowanie się do okoliczności faktycznych stanowiących podstawę wyrokowania oraz pominięcie interesu procesowego oskarżonego R. S. (1) w składaniu wyjaśnień tej treści, jak również uzasadnienia stanowiska w przedmiocie ilości środków psychotropowych i substancji odurzających przypisanych oskarżonemu, czasookresu przestępstwa, oraz uznania tych działań za stałe źródło dochodu po stronie oskarżonego.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wnosi o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego S. K. od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

1). Odnośnie apelacji prokuratora.

Na wstępie należy zauważyć, iż prokurator skarży wyrok wobec oskarżonych A. Z. (1), R. K. (1), T. C. (1) i D. S. (1), jedynie w tej części, w której zostali oni uniewinnieni przez Sąd Okręgowy w Opolu od popełnienia zarzucanych im w akcie oskarżenia czynów z ustawy z 19 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Nie skarży natomiast wyroku w tej części, w której oskarżeni R. K. (1) i T. C. (1) zostali uniewinnieni od popełnienia zarzucanych im czynów z art. 258 § 1 k.k. W tej części wyrok wobec tych oskarżonych uprawomocnił się.

W związku z podniesionymi w apelacji prokuratora zarzutami, Sąd Apelacyjny stwierdza, co następuje.

Z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, iż po czterech latach od wpłynięcia aktu oskarżenia do Sądu Okręgowego w Opolu, rozważania tego Sądu w części dotyczącej uniewinnienia czworga wyżej wymienionych oskarżonych zajmują dwie strony (od połowy strony 30 do połowy strony 32). Z rozważań tych wynika, iż oskarżeni ci zostali uniewinnieni od popełnienia zarzucanych im czynów z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, ponieważ Sąd pierwszej instancji nie dał wiary tej części wyjaśnień oskarżonego R. S. (1), w której pomawia on oskarżonych, a nadto z tego powodu, iż oskarżona S. w toku konfrontacji z oskarżonym Z. odwołała swoje pomówienie. Dodatkowo Sąd wskazał, iż oskarżony S. miał uzasadniony interes w pomawianiu tych oskarżonych z powodu podjęcia współpracy z organami ścigania, wskazując nadto, iż „kompletnie nie przystają do siebie ilości amfetaminy, jakie wg R. S. brała od niego D. S. jakoby dla A. Z.” (strona 32 uzasadnienia).

W związku z powyższym prokurator w apelacji postawił zarzut błędu w ustaleniach faktycznych mających wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a w uzasadnieniu apelacji w sposób szczegółowy go uzasadnił, wskazując z jakich,

jego zdaniem, powodów nie można się zgodzić z argumentacją Sądu Okręgowego w Opolu zawartą w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Enigmatyczność uzasadnienia zaskarżonego wyroku w powyższej części uniemożliwia Sądowi Apelacyjnemu jego merytoryczną kontrolę odwoławczą, nie spełnia też ono wymogów określonych w art. 424 § 1 i 2 k.p.k. Obowiązkiem sądu orzekającego w pierwszej instancji jest rozważenie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, a także przedstawienie stosownych rozważań w pisemnym uzasadnieniu wyroku. W uzasadnieniu powinno być zawarte wszechstronne omówienie ustalonej wersji wydarzeń, przy wskazaniu dlaczego nie przyjęto wersji alternatywnych. Brak takich rozważań może uzasadniać przypuszczenie, iż sąd orzekający pominął okoliczności istotne dla prawidłowego ustalenia stanu faktycznego, a zatem zwiększa prawdopodobieństwo trafności odpowiedniego zarzutu.

Trafnie Sąd Najwyższy przyjął, iż „uzasadnienie wyroku powinno wskazywać logiczny proces, który doprowadził sąd do wniosku o winie bądź niewinności oskarżonego. Sąd więc powinien wskazać w uzasadnieniu, jakie fakty uznaje za ustalone, na czym opiera konkretne ustalenia i dlaczego nie uznaje dowodów przeciwnych, a następnie jakie wnioski wyprowadza z dokonanych ustaleń” (tak w wyroku Sądu Najwyższego z 29 września 1973 r., sygn. akt: II KR 105/73, OSNPG 1974, nr 3-4, poz. 47). W innym judykacie Sąd Najwyższy stwierdził, iż wskazanie dowodów, na jakich sąd oparł ustalenia, nie może polegać na streszczeniu dowodów (wyrok Sądu Najwyższego z 3 lipca 1975 r., sygn. akt: II KR 86/75, OSNPG 1975, nr 10, poz. 103), konieczne jest wskazanie konkretnych dowodów. Nie budzi również wątpliwości w orzecznictwie sądowym teza, iż ustalone fakty muszą być precyzyjne, a w razie sprzeczności między dowodami sąd powinien wyjaśnić w uzasadnieniu, na których z nich oparł się i dlaczego oraz dlaczego inne odrzucił. Z taką samą starannością i dokładnością sąd powinien ocenić zarówno dowody, które odrzucił, jak i te na których się oparł (tak m.in. w wyroku Sądu Najwyższego z 28 lutego 1983 r., sygn. akt: II KR 25/83, OSNPG 1984, nr 3, poz. 17).

Jak już wyżej wspomniano enigmatyczność i ogólnikowość uzasadnienia zaskarżonego wyroku uniemożliwia jego odwoławczą kontrolę w omawianym zakresie, a w szczególności prawidłowe ustosunkowanie się do podniesionych w apelacji prokuratora zarzutów.

W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy nie ustosunkował się w ogóle, bądź ustosunkował się tylko w formie zasygnalizowania, do następujących okoliczności.

Przyjmując, iż celem wizyty na przełomie kwietnia i maja 2007 r. R. P. (1) w N. u R. K. (1) był zwrot pożyczki w kwocie 1.500 zł, którą oskarżony K. miał zaciągnąć u poznanego w Areszcie Śledczym w P. oskarżonego P., Sąd Okręgowy w ogóle nie ustosunkował się do tej części wyjaśnień oskarżonego S., w której pomawia on oskarżonego R. K. (1) (m.in. k. 114, 120, 126, 639-642). Jest to tyle istotne dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy dlatego, iż oskarżony S. kilkakrotnie w swoich wyjaśnieniach wskazał, iż faktycznym powodem spotkania tych dwóch oskarżonych było uzyskanie „nowego źródła” pozyskiwania środków odurzających, bowiem mieli oni wówczas kłopoty (według relacji oskarżonego S.) z dostawami amfetaminy z okolic W., a oskarżony K. miał zapewnić dostawy z okolic O.. Sąd Okręgowy pominął w uzasadnieniu wyroku fakt, iż wyjaśnienia oskarżonego S. w pełni korespondują z wyjaśnieniami R. K. (1) złożonymi 22 listopada 2007 r. w Prokuraturze Okręgowej w Prudniku, w trakcie których oskarżony ten wyjaśnił, że proponował swoje pośrednictwo w załatwieniu środków odurzających i ustalił wysokość należnych mu prowizji na 500-700 zł od kilograma amfetaminy, w zależności od aktualnej ceny. Składając te wyjaśnienia oskarżony przyznał się do pośredniczenia w zakupie 6 kg amfetaminy (k.502-504), za co miał dostać około 3.500 zł. Z wyjaśnień oskarżonego S. wynika, iż oskarżony R. P. (3) zawiódł się na oskarżonym K., bowiem dostarczana przez niego amfetamina była złej jakości, natomiast oskarżony C. miał pomóc w załatwianiu amfetaminy „pierwszej klasy”. Nie ustosunkował się Sąd Okręgowy i do tego, że oskarżony S. opisał w bardzo podobny jak oskarżony K. sposób, w jakich okolicznościach miało dojść do porozumienia pomiędzy oskarżonymi R. K. (1) a R. P. (1) odnośnie zakupu amfetaminy. Podobnie nie dostrzegł Sąd „meriti” sprzeczności w wyjaśnieniach oskarżonego K. polegającej na tym, iż w toku przesłuchania przed Sądem Rejonowym w Prudniku w dniu 22 listopada 2007 r. w trakcie posiedzenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania (k.506) oskarżony twierdził, iż R. P. (1) pożyczył mu 1.500 zł na „zarejestrowanie tego O.” i taki był cel jego wizyty w warsztacie oskarżonego, natomiast na rozprawie sądowej oskarżony K. twierdził, iż ich spotkanie

na przełomie kwietnia i maja 2007 r. dotyczyło zakupu silnika do samochodu marki G.. Sprzeczność ta powinna być wyjaśniona w trybie art. 389 § 1 k.p.k. Przesłuchanie oskarżonego R. K. (1) przez Sąd Okręgowy nie spełnia wymogów procedury karnej. Na rozprawie w dniu 19 października 2010 r. (k.2562-2563) oskarżony K. oświadczył, iż nie przyznaje się do „handlowania” narkotykami, i że zna oskarżonego R. P. (1). Chociaż z treści protokołu przesłuchania nie wynika aby oskarżony skorzystał z prawa odmowy składania wyjaśnień, Sąd w trybie art. 389 § 1 k.p.k. odczytał mu w całości wyjaśnienia złożone w śledztwie. Przepis art. 389 § 1 k.p.k. zakłada możliwość odczytywania poprzednich wyjaśnień w trzech sytuacjach, a mianowicie gdy oskarżony:

- a) odmawia ich złożenia;
- b) wyjaśnia odmiennie niż poprzednio;
- c) oświadcza, że pewnych okoliczności nie pamięta, choć poprzednio o nich mówił.

Żadna z tych sytuacji w stosunku do oskarżonego R. K. (1) nie zaistniała. Sąd ten popełnił również uchybienie polegające na tym, iż odczytał wyjaśnienia oskarżonego w całości, w sposób globalny. Po odczytaniu wyjaśnień ze śledztwa oskarżony wyjaśnił: „składane wyjaśnienia podtrzymuję, nigdy nikomu nie załatwiałem narkotyków”. Na tym przesłuchanie oskarżonego K. się skończyło, a Sąd nie dopełnił obowiązku jaki nakłada na niego przepis § 2 art. 489 k.p.k. i nie zwrócił się do oskarżonego o wypowiedzenie się co do treści odczytanych protokołów i o wyjaśnienie zachodzących sprzeczności. Spowodowało to, iż w sprawie zachodzi dwoistość protokołów przesłuchania oskarżonego K., albowiem nie odwołał on w sposób wyraźny swoich wyjaśnień ze śledztwa na kartach 502-504, w których, o czym wspomniano wyżej, przyznał się do udziału w obrocie środkami narkotycznymi. Sąd Okręgowy nie uczynił niczego co mogłoby te sprzeczności wyjaśnić. Błąd ten powinien być naprawiony przy ponownym rozpoznaniu.

Uniewinniając T. C. (1) Sąd „meriti” w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku stwierdził m.in.: „W przypadku T. C. sprawa wydaje się stosunkowo prosta: jedynym dowodem na jego udział w handlu środkami odurzającymi było jego rozpoznanie na okazanych zdjęciach przez oskarżonego R. S., oraz wyjaśnienia, a precyzyjnej pomówienia tego oskarżonego” (strona 30 uzasadnienia). Sąd wskazał również, iż sam oskarżony od początku „stanowczo i konsekwentnie” zaprzeczał stawianym mu zarzutom, a wskazane przez oskarżonego S. określenia na środki odurzające i psychotropowe, takie jak „motorówka” czy „silnik” jakich mieli używać w rozmowach telefonicznych nie zostały w żaden wiarygodny sposób potwierdzone. Swoje stanowisko w tym zakresie Sąd „meriti” uzasadnia m.in. tym, iż „on sam (to jest oskarżony S.) wskazał też wiarygodne nie związane z handlem narkotykami okoliczności poznania T. C., a mianowicie rozliczenia finansowe P. z R. K. i próby odzyskania pieniędzy” (strona 30-31 uzasadnienia). Ustalenie to stoi w sprzeczności z samymi wyjaśnieniami oskarżonego T. C. (1), który na rozprawie sądowej w dniu 19 listopada 2010 r. (k.2563-2564) po odczytaniu mu wyjaśnień ze śledztwa podtrzymał je i oświadczył, że nie zna oskarżonego R. P. (1), podobnie jak pozostałych osób zasiadających na ławie oskarżonych. Sąd „meriti” w uzasadnieniu wyroku nie wskazuje dlaczego daje wiarę wyjaśnieniom nie przyznającego się do winy T. C. (1), pomimo jego twierdzenia, że nie zna nikogo ze współoskarżonych, chociaż w ustalonym w uzasadnieniu stanie faktycznym nie zostało to przez ten Sąd przyjęte. Wynika to m.in. z faktu, iż na stronach 8-9 uzasadnienia Sąd ustala: „W związku z powyższym B. P. (1) udała się z R. S. (1) do O., gdzie mieli spotkać się z T. C. (1), który miał pomóc jej w odzyskaniu pieniędzy pożyczonych przez R. P. (1) – R. K.”. Jak się wydaje ta część ustaleń powinna przynajmniej w jakimś stopniu dyskwalifikować wiarygodność wyjaśnień oskarżonego C.. Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku nie analizuje zupełnie obciążających oskarżonego C. wyjaśnień współoskarżonego S., który w podtrzymanych na rozprawie sądowej w dniu 30 września 2010 r. (k.2486) wyjaśnieniach ze śledztwa (m.in. na kartach 110-114, 115, 126, 838-839, 150-151, 639-642), podaje szereg obciążających oskarżonego C. szczegółów. Sąd „meriti” nie ustosunkował się do żadnego z nich, chociaż dał wiarę tej części wyjaśnień oskarżonego S., w której pomawia on tych współoskarżonych, którzy zostali uznani w zaskarżonym wyroku za winnych popełnienia przypisanych im czynów z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W tym kontekście należy zauważyć, iż wbrew zaprzeczeniom oskarżonego C., że nie zna żadnego ze współoskarżonych i daniu przez Sąd „meriti” wiary całości jego wyjaśnień, Sąd ten na stronie 30 „in fine” uzasadnienia stwierdza, „iż wskazane przez oskarżonego S. określenia na środki odurzające i psychotropowe takie jak „motorówka” czy „silnik” jakich mieli używać w rozmowach telefonicznych, nie zostały w żaden, wiarygodny zdaniem Sądu, sposób

potwierdzone” (cytaty z uzasadnienia). W uzasadnieniu Sąd wskazuje kto z nim rozmawiał przez telefon używając powyższych określeń, a były to rozmowy telefoniczne prowadzone przez oskarżonych S. i C.. W materiale dowodowym sprawy znajdują się protokoły z podsłuchu i dokumentacja z operacji pod kryptonimem (...) dokumentująca niejawną kontrolę operacyjną telefonu oskarżonego C., w tym rozmowy z oskarżonym S.. Obowiązkiem Sądu było rozpytanie na tę okoliczność oskarżonego C., w związku z twierdzeniem, iż nie zna on R. S. (1), podobnie jak i pozostałych oskarżonych. Sąd „meriti” tego nie uczynił. Treść tych rozmów potwierdza, jak się wydaje, wyjaśnienia oskarżonego S. złożone m.in. na karcie 126. Oskarżony S. wyjaśnił m.in., iż z oskarżonym C. kontaktował się telefonicznie i zamawiał u niego środki odurzające i substancje psychotropowe używając takich określeń jak „motorówki” i „silniki”, bowiem obawiając się podsłuchu ustalili specjalny kod rozmów. I tak używając określenie „mała motorówka” oznaczało pół kilograma amfetaminy, „motorówka” to kilogram amfetaminy, a „silniki” to marihuana. Oskarżony S. wyjaśniał, iż po zamówieniu konkretnej ilości środków narkotycznych oskarżony C. spotykał się z nim w S., w N. k. N., na stacji benzynowej (...) w N. oraz pod sklepem (...) w O.. Sąd „meriti” w uzasadnieniu wyroku w żaden sposób nie ustosunkował się do tych dowodów.

Na stronie 31 uzasadnienia zaskarżonego wyroku znajduje się następujące stwierdzenie: „Z kolei D. S. podczas konfrontacji z A. Z. odwołała swoje wobec niego pomówienie, zaś Sądowi wyjaśniła, że tuż po zatrzymaniu przyznała się do zarzutów wyłącznie z powodu chęci utrzymania w tajemnicy przed mężem romansu, jaki miała z tym oskarżonym. Także A. Z. przyznał się do wspomnianego romansu, natomiast zaprzeczył by handlował amfetaminą, zaś tego, że zajmuje się tym D. S., jedynie się domyślał”. Dalej Sąd „meriti” wywodzi, że za wiarygodnością „tłumaczenia” (cytat) się oskarżonego przemawia znana temu Sądowi z urzędu sytuacja tego oskarżonego w czasie objętym zarzutem – poważny uraz nogi po wypadku samochodowym, oraz nadzór policyjny zastosowany wobec niego w innej toczącej się przeciwko niemu sprawie karnej. Sąd Okręgowy nie uzasadnił, a Sądowi Apelacyjnemu trudno jest odkodować w jakiś to sposób uraz nogi oskarżonego Z. oraz prowadzony przeciwko niemu nadzór sądowy wpłynął na zwiększenie wiarygodności jego wyjaśnień. Nawet gdyby przyjąć, iż oskarżeni S. i Z. mieli ze sobą romans, to wcale nie wyklucza tego, że brali udział w obrocie środkami narkotycznymi. Fakt ten nie zwalniał również Sądu „meriti” od krytycznej oceny zgromadzonych w sprawie dowodów, które przemawiały na ich niekorzyść. Sąd uniewinniając oskarżonych (...) i Z. od popełnienia zarzucanych im czynów z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii uznał również za niewiarygodne obciążające ich wyjaśnienia oskarżonego S. stwierdzając, iż miał on uzasadniony interes w pomawianiu oskarżonych (...) i Z. z powodu podjęcia współpracy z organami ścigania, nadto stwierdził, iż „kompletnie nie przystają do siebie, ilości amfetaminy, jakie według R. S. brała od niego D. S. jakoby dla A. Z.” (cytat z uzasadnienia). Dyskredytując obciążające tych oskarżonych wyjaśnienia oskarżonego S., Sąd „meriti” czyni to w sposób globalny, nie podając żadnych szczegółów ani nie wskazując na konkretne wyjaśnienia (oskarżony S. wyjaśniał wielokrotnie). Oskarżonego Z. obciążał on m.in. na karcie 125 twierdząc, iż „9 kilogramów kupił ode mnie przez D. Z.”. W trakcie konfrontacji z oskarżoną (...), oskarżony S. stwierdził, iż to od (...) miał informacje, że „narkotyki, które jej dałem były dla p. Z.” (k. 845-847) i miał on je wywozić do Niemiec, gdzie mieszkał. Oskarżonego Z. obciążała też D. S. (1) wyjaśniając m.in., iż pomogła mu nabyć od S. co najmniej 1 kg amfetaminy za około 6.000 zł (k.362-364). Sąd „meriti” nie ustosunkował się do wyjaśnień oskarżonej (...) na karcie 362-364, w których przyznała się do winy i pomówiła Z. o udział w obrocie środkami narkotycznymi, nie ustosunkował się też do tej części wyjaśnień oskarżonego Z. gdzie pomawia on (...), iż dostarczała amfetaminę jego znajomemu w B. (k. 624-625), i że miała ją od oskarżonego S.. Wprawdzie oskarżony Z. w trakcie konfrontacji z oskarżoną (...) odwołał pomówienie oskarżonej (...), ale nie podał motywów jakie nim kierowały (k.842-844). Oskarżony S. pomawiał również oskarżoną (...) w toku konfrontacji z nią (k.873-875) oraz z oskarżonym Z. (k.845-47). Z kolei w toku śledztwa w czasie konfrontacji z Z. oskarżona S. odwołała swoje pomówienie, nie wskazała jednak, iż chciała ukryć romans, ale twierdziła, że była na niego zła ponieważ pokłócili się „o jakąś bzdurę”, której nawet nie pamięta.

Sąd Okręgowy w Opolu nie ustosunkował się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku do żadnego z wyżej wymienionych dowodów obciążających oskarżonych (...) i Z. uniemożliwiając również i w tej części Sądowi Apelacyjnemu odwoławczą kontrolę wyroku. Sąd Apelacyjny zauważa również, iż w aktach sprawy znajdują się dwa protokoły przesłuchania świadka M. K. (2) (k.636, 711), z których wynika, iż świadek ten około 10-krotnie był częstowany przez oskarżonego Z. amfetaminą, w zamian za pomoc w naprawie samochodu. Okoliczność ta może świadczyć o tym, że

oskarżony Z. miał dostęp do środków narkotycznych co potwierdza treść wyroków na kartach 3414-3419. Świadek ten nie był wnioskowany w akcie oskarżenia do przesłuchania. Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Okręgowy powinien rozważyć ewentualność przesłuchania tego świadka, bądź odczytać wskazane protokoły w trybie art. 392 § 1 k.p.k.

Z powyższych powodów Sąd Apelacyjny uznał możliwość merytorycznego ustosunkowania się do zarzutów podniesionych w apelacji prokuratora za przedwczesną i uchylił zaskarżony wyrok w omawianej części, przekazując sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Okręgowy powinien wyeliminować stwierdzone uchybienia i uwzględnić powyższe uwagi. W przypadku zaistnienia konieczności sporządzenia uzasadnienia wyroku powinno ono spełniać ustawowe wymogi określone w art. 424 § 1 i 2 k.p.k. Sąd Apelacyjny w żaden sposób nie przesądza przyszłego rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego, które będzie zależało jedynie od dokonanych po ponownym rozpoznaniu sprawy ustaleń.

Bezasadny jest natomiast podniesiony w apelacji prokuratora zarzut obrazy prawa procesowego (art. 438 pkt 2 k.p.k.), a to przepisu art. 230 § 3 k.p.k. poprzez jego niezastosowanie, a zastosowanie błędnie art. 230 § 2 k.p.k., co skutkowało, iż Sąd Okręgowy w punkcie XXI części dyspozytywnej wyroku zwrócił R. K. (1) dowód rzeczowy w postaci łuski naboju karabinowego. Zdaniem skarżącego Sąd Okręgowy powinien był zamiast zwrotu dowodu sądowego oskarżonemu orzec przepadek łuski naboju karabinowego, jako rzeczy, której posiadanie jest zabronione.

W związku z tym zarzutem Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

W punkcie XXX części dyspozytywnej wyroku Sąd „meriti” na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. w związku z art. 1 § 2 k.p.k. umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego R. K. (1) o czyn z art. 263 § 2 k.k. zarzucany mu w punkcie XXV części wstępnej wyroku polegający na tym, iż w dniu 21 listopada 2007 r. w N. posiadał bez wymaganego zezwolenia amunicję w postaci naboju karabinowego kaliber (...).

W toku śledztwa dopuszczono dowód z opinii z przeprowadzonych badań z zakresu broni i balistyki przez Komendę Wojewódzką Policji – (...) we W. (k. 863-864). W opinii stwierdzono, iż przedmiotowy myśliwski nabój sztucerowy kal. (...) produkcji czeskiej lub czechosłowackiej z pociskiem półpłaszczowym w rozumieniu ustawy z dnia 21 maja 1999 r. (z późniejszymi zmianami) o broni i amunicji stanowił amunicję do broni palnej i na jego posiadanie wymagane jest stosowne pozwolenie. W punkcie 3 zawartych w opinii wniosków stwierdzono również, iż sprawność naboju określono przez odstrzelenie z broni palnej właściwego kalibru, a nabój odstrzelił prawidłowo.

Przesyłając opinię do Sądu, Laboratorium Kryminalistyczne które przeprowadziło badanie, jako załącznik do niej przekazało również łuskę od odstrzelonego naboju sztucerowego i tę właśnie łuskę (a nie nabój) zwrócił Sąd oskarżonemu R. K. (1) w trybie art. 230 § 2 k.p.k. jako dowód rzeczowy zbędny dla postępowania karnego. Nie ulega wątpliwości, iż przedmiotowa łuska pozostała po odstrzeleniu naboju nie stanowi broni ani amunicji w rozumieniu przepisów o broni i amunicji z 21 maja 1999 r. (Dz.U. z 2004 r., Nr 52, poz. 252, z późniejszymi zmianami) i na jej posiadanie nie trzeba mieć stosownego zezwolenia i jest ono dozwolone.

Z tych względów Sąd Apelacyjny nie uwzględnił apelacji prokuratora w tej części uznając ją za bezzasadną.

2). *Odnosnie apelacji obrońców oskarżonych R. P. (1) i B. P. (1).*

Ponieważ obie apelacje zarzucają zaskarżonemu wyrokowi m.in. obrazę prawa procesowego, które mogło mieć wpływ na jego treść (art. 438 pkt 2 k.p.k.), a to w szczególności art. 424 § 1 k.p.k., Sąd Apelacyjny uznał ten zarzut i związany z nim w obu przypadkach wnioski o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania za zasadny.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy po zmianie opisów uznał oskarżonego R. P. (1) za winnego popełnienia dwóch czynów z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i jednego z 245 k.k. popełnionego na szkodę M. B. (2) (punkty II 1 i 2 oraz III części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku) i wymierzył karę łączną 8 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę.

Uznał też B. P. (1) za winną popełnienia zarzucanego jej czynu z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i po zmianie opisu wymierzył jej karę 4 lat pozbawienia wolności i grzywnę.

W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy na stronach 35-37 poczynił rozważania związane z konstrukcją czynu ciągłego (art. 12 k.k.) oraz zmianę kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu R. P. (1) w punkcie III części wstępnej wyroku. Swoje wywody w tym zakresie zakończył następującym stwierdzeniem: „W zakresie dowodowym tego oskarżonego obciążają wyjaśnienia oskarżonego R. S., a także B. P. i R. Z., zaś odnośnie zarzutu III – M. i E. B.” (strona 37 uzasadnienia).

Na stronie 38 uzasadnienia znajduje się następujące stwierdzenie: „Sąd w miejsce czynu opisanego w punkcie VIII części wstępnej wyroku uznał B. P. (1) za winną popełnienia czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2005 r., Nr 179, poz. 1485) w zw. z art. 65 § 1 k.k. i przy zastosowaniu art. 12 k.k. Jak wynika bowiem z wyjaśnień R. S., ww. tylko w powyższym zakresie miała uczestniczyć w obrocie środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi. Również przesłuchiwany w charakterze podejrzanego R. Z. (1) nie wskazał, aby w procederze obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi w okresie od początku 2003 r. do czerwca 2006 r. brała udział B. P.. Brak jest przy tym jakichkolwiek dowodów wskazujących na to, że B. P. (1) miała dopuścić się tego czynu w okresie od początku 2003 r. do 18 września 2007 r.”.

W związku z powyższym jeśli chodzi o oskarżoną B. P. (1), która na rozprawie sądowej w dniu 19 października 2010 r. (k. 2558-2560) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu (i częściowo odwołała swoje wyjaśnienia ze śledztwa) należy stwierdzić, iż Sąd Okręgowy w ogóle nie wskazał na jakich dowodach oparł się ustalając winę oskarżonej odnośnie popełnienia czynu przypisanego jej w punkcie XIV części dyspozytywnej wyroku. Można się tylko domyślać, że Sąd oparł się na wyjaśnieniach R. Z. i R. S..

W uzasadnieniu wyroku Sąd „meriti” nie odniósł się w ogóle do wyjaśnień oskarżonego R. P. (1), który zarówno w śledztwie jak i na rozprawie sądowej (k.2558) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i w żaden sposób nie uzasadnił dlaczego nie daje im wiary. Nie odniósł się też do wyjaśnień złożonych przez oskarżoną B. P. (1), która na rozprawie odwołała swoje przyznanie się ze śledztwa (k.397) i podała motywy jakie nią kierowały, to jest obawę przed tymczasowym aresztowaniem i związaną z tym utratą kontaktu z dzieckiem.

W związku z powyższym Sąd Apelacyjny stwierdza, iż podobnie jak w punkcie 1 powyższych rozważań, uzasadnienie wyroku w omawianej części nie spełnia zupełnie wymogów określonych w art. 424 § 1 i 2 k.p.k. Uniemożliwia to merytoryczną, odwoławczą kontrolę zaskarżonego wyroku również i w tym zakresie.

Sąd Apelacyjny ponownie przypomina, iż nie można posługiwać się streszczeniem dowodów (w omawianym zakresie Sąd „meriti” nawet tego nie uczynił, wskazując jedynie źródła dowodowe) zamiast dokonania ustaleń faktycznych i wskazanie, na jakich dowodach zostały oparte. Niedopuszczalne jest też globalne powoływanie się na dowody, lecz konieczne jest ustalenie zależności każdego z nich w całości lub konkretnym fragmencie od poszczególnych okoliczności faktycznych, które w sprawie wymagają udowodnienia i uzasadnienia (tak m.in. w wyrokach Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 28 maja 1992 r., sygn. akt: II Akr 139/92, OSA 1992 r., Nr 10, poz. 54 i Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 1 marca 1991 r., sygn. akt: II Akr 4/91, Biuletyn SAŁ 1992 r., Nr 1, poz. 3).

Sąd Apelacyjny zwraca uwagę, iż zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku rozważania zaczynają się następującym stwierdzeniem:

„Przystępując do rozważań nad rozstrzygnięciem wydanym w rozpoznawanej sprawie w pierwszej kolejności zwrócić należy uwagę na to, że została ona przez oskarżyciela publicznego przygotowana wyjątkowo niestarannie, by nie użyć bardziej adekwatnych określeń. Część zarzutów zdaniem Sądu od początku nie znajdowała oparcia w zebranych materiale dowodowym, część nie uwzględniała tak oczywistych kwestii, jak choćby powaga rzeczy osądzonej, a praktycznie wszystkie, od których Sąd nie uniewinnił oskarżonych, wymagały zmiany opisu zachowania sprawcy, czasu objętego zarzutem, korekty rodzaju czy ilości środka odurzającego bądź substancji psychotropowej, ewentualnie

także kwalifikacji prawnej danego czynu. Spowodowało to znaczne trudności nie tylko dla Sądu rozpoznającego sprawę, lecz także dla oskarżonych i ich obrońców w zakresie realizacji prawa do obrony” (strona 27-28 uzasadnienia).

W związku z powyższym twierdzeniem Sąd Apelacyjny zauważa, iż skoro Sąd „meriti” nie zwrócił sprawy prokuratorowi w celu uzupełnienia śledztwa w trybie art. 345 § 1 k.p.k. i przyjął ją do prowadzenia, to powinien to robić w sposób szczególnie wnikliwy i dążyć do usunięcia zauważonych braków postępowania przygotowawczego i wyjaśnienia wszelkich wątpliwości, z uwzględnieniem praw przysługujących stronom procesu, ze szczególnym respektowaniem konstytucyjnego prawa do obrony. Stwierdzone w omawianym wyżej zakresie wady i braki uzasadnienia wyroku w znacznym stopniu to prawo utrudniają, czy wręcz uniemożliwiają. Pozbawiają nadto Sąd Apelacyjny możliwości merytorycznej odwoławczej kontroli zaskarżonego wyroku.

Jak już wyżej wskazano Sąd „meriti” ustalając winę oskarżonego R. P. (1) ograniczył się do wskazania w jednym zdaniu źródeł dowodowych na których się oparł, a wobec B. P. (1) nie uczynił nawet tego, każąc się jedynie domyślać na jakich dowodach się oparł.

W takiej sytuacji Sąd Apelacyjny został całkowicie pozbawiony możliwości ustosunkowania się do wszystkich zarzutów podniesionych w apelacjach obrońców oskarżonych R. P. (1) i B. P. (1). Apelacje te stawiają szereg różnorodnych zarzutów związanych z błędem w ustaleniach faktycznych i szereg naruszeń prawa procesowego. Są one przy tym szczegółowo uzasadnione. Apelacja obrońcy oskarżonego R. P. (1) liczy 20 stron, a obrońcy oskarżonej B. P. (1) 9 stron. J. choćby z porównania tych liczb należy uznać, iż zachodzi rażąca dysproporcja pomiędzy podniesionymi w obu apelacjach zarzutami, a ilością miejsca jakie poświęcił Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku rozważaniom dotyczącym ustalenia winy tych oskarżonych.

Podnosząc obrazę prawa procesowego, a w szczególności naruszenie art. 410 k.p.k. w związku z art. 424 § 1 k.p.k. ma rację obrońca oskarżonego R. P. (1) gdy zarzuca wady uzasadnienia zaskarżonego wyroku polegające m.in. na:

- a) opisanie jedynie okoliczności sprawy w części faktycznej uzasadnienia, a następnie zbiorcze wyliczenie dowodów, na których Sąd I instancji miał się oprzeć przy dokonywaniu rzeczowych ustaleń, nie wskazując przy tym, na jakich konkretnie dowodach oparł się, a także którym dowodom dał wiarę i dlaczego, oraz którym dowodom odmówił wiary;
- b) braku ustalenia w części faktycznej uzasadnienia wyroku dotyczącego czynów opisanych w punktach II i III części dyspozytywnej wyroku;
- c) całkowitym zatarciu granic pomiędzy częścią faktyczną, a prawną uzasadnienia co uniemożliwia, zdaniem obrońcy kontrolę instancyjną wyroku;
- d) pominięcie w uzasadnieniu wyroku jakie fakty Sąd I instancji uznał za nie udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i braku spójnego i logicznego uzasadnienia dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych, a w szczególności brak spójnego i logicznego wyjaśnienia istotnych różnic w treści wyjaśnień oskarżonych R. Z. i R. S., które ulegały istotnym zmianom w zależności od stadium prowadzonego postępowania;
- e) powołaniu się wbrew treści art. 410 k.p.k. na wyjaśnienia R. S., które wobec wewnętrznej sprzeczności nie mogły stanowić podstawy do czynionych ustaleń, zwłaszcza w zakresie dotyczącym ilości i wartości wprowadzonych do obrotu narkotyków, a także czasookresu przestępczej działalności, który to dowód został przez Sąd oceniony jako niewiarygodny w zakresie potwierdzenia zaistniałych czynów zarzucanych oskarżonym T. C. (1), R. K. (1), D. S. (1) i A. Z. (1).

Należy mieć również na uwadze, podnosi to też obrońca oskarżonego R. P. (1), iż zaskarżony wyrok w części dotyczącej tego oskarżonego zawiera sprzeczność pomiędzy częścią dyspozytywną a treścią uzasadnienia, polegający na uznaniu w części dyspozytywnej wyroku, że oskarżony R. P. (1) brał udział w obrocie znacznymi ilościami środków odurzających i substancji psychotropowych m.in. w O. i N. nabywając łącznie celem dalszej odprzedaży nie mniej niż 26,5 kg amfetaminy i 10 kg marihuany, podczas gdy z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że oskarżony nie mógł

nabywać na terenie O. i N. tych środków narkotycznych, bowiem T. C. (1) i R. K. (1) zostali uniewinnieni od zarzutu sprzedaży opisanych narkotyków na terenie O. i N., a D. S. (1) i A. Z. (1) od ich nabywania.

Podobnie należy przyznać rację obrońcy oskarżonej B. P. (1) gdy zarzuca ona w apelacji, iż brak szczegółowego ustalenia faktycznego w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sprawił, iż obrońca ma „kłopot z polemizowaniem z tymi ustaleniami”.

W związku z omawianymi wyżej zarzutami należy stwierdzić, iż bezspornym jest iż Sąd odwoławczy nie może samodzielnie (zastępując sąd pierwszej instancji) dokonywać ustaleń stanu faktycznego, ani domyślać się faktów będących podstawą rozstrzygnięcia. Ustaleń tych faktów (bez niepotrzebnych szczegółów) powinien dokonać sąd pierwszej instancji po to by strony mogły poznać jego stanowisko i ewentualnie sformułować przeciw niemu zarzuty, a następnie by sąd odwoławczy mógł sprawdzić poprzez treść zarzutów trafność dokonanych ustaleń. Uzasadnienie wyroku I instancji ma przedstawiać stanowisko tego sądu, którego badanie jest przedmiotem kontroli odwoławczej (tak m.in. w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 31 stycznia 2006 r., sygn. akt: II AKa 5/06).

Omówione wyżej wady uzasadnienia zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonych R. P. (1) i B. P. (1) uniemożliwiły Sądowi Apelacyjnemu merytoryczne rozpoznanie zarzutów podniesionych w apelacjach obrońców tych oskarżonych i implikowały konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku w tej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu. W związku z tym Sąd Apelacyjny na podstawie art. 436 k.p.k. ograniczył rozpoznanie środków odwoławczych wniesionych przez obrońców oskarżonych R. P. (1) i B. P. (1) jedynie do podniesionych w nim zarzutów związanych z obrazą art. 424 §1 i 2 k.p.k. Rozpoznanie tylko tego zarzutu było wystarczające do wydania orzeczenia w tym zakresie.

Powyższe uwagi oraz wskazania, jak również treść pozostałych zarzutów zawartych w omawianych apelacjach powinien mieć na względzie Sąd Okręgowy w Opolu przy ponownym rozpoznaniu sprawy. I w tym przypadku Sąd Apelacyjny w żaden sposób nie przesądza przyszłego rozstrzygnięcia sprawy, które będzie zależeć tylko od treści dokonanych ustaleń.

Ponownie rozpoznając sprawę oskarżonych R. P. (1), B. P. (1), T. C. (1), A. Z. (1), D. S. (1) i R. K. (1), Sąd Okręgowy powinien skorzystać z możliwości jaką daje przepis art. 442 § 2 k.p.k. i przeprowadzić postępowanie dowodowe tylko w takim zakresie w jakim uzna to za stosowne i wystarczające dla podjęcia prawidłowego rozstrzygnięcia. Powinien też pamiętać o tym, iż w przypadku zaistnienia konieczności sporządzenia uzasadnienia wyroku powinno ono w pełni spełniać kryteria określone w art. 424 § 1 i 2 k.p.k.

3). *Odnośnie apelacji obrońców oskarżonych R. S. (1) i T. P..*

Ponieważ obie apelacje podnoszą podobne zarzuty i posługują się podobną argumentacją, Sąd Apelacyjny uznał za celowe łączne ustosunkowanie się do nich.

W pierwszym rzędzie należy ustosunkować się do zarzutu podniesionego przez obrońcę oskarżonego R. S. (1) w punkcie z 2 apelacji, gdzie zarzuca on zaskarżonemu wyrokowi obrazę przepisów postępowania (art. 438 pkt 2 k.p.k.), która miała wpływ na treść orzeczenia, a w szczególności art. 411 §2 k.p.k. poprzez przekroczenie terminu odroczenia wyroku w terminie 7 dni od zakończenia głosów stron na rozprawie w dniu 10 listopada 2011 r. i 26 marca 2012 r. i prowadzenie rozprawy w dalszych terminach oraz wydanie wyroku dopiero w dniu 26 kwietnia 2012 r. Jest to o tyle ważne, że gdyby zarzut ten potwierdził się, to mógłby stanowić poważne naruszenie prawa procesowego (artykułu 411 § 2 k.p.k.), które mogłoby mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku w stopniu uzasadniającym jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w tym zakresie Sądowi I instancji. Jednakże powyższy zarzut nie jest zasadny i nie zasługuje na uwzględnienie, chociaż w związku z nim doszło w pewnym sensie do naruszenia procedury karnej, chociaż w stopniu nie mającym wpływu na treść zaskarżonego wyroku.

W związku z powyższym zarzutem należy zważyć, iż art. 411 § 1 k.p.k. daje sądowi w sprawie zawilej albo z innych ważnych powodów, możliwość odroczenia wyroku na czas nie przekraczający 7 dni, a § 2 tego przepisu stanowi, iż w

razie przekroczenia tego terminu rozprawę prowadzi się od początku. Treść paragrafu 2 powoduje, że termin 7 dniowy jest terminem stanowczym. Jego przekroczenie powoduje konieczność prowadzenia rozprawy w pełnym zakresie od początku, nawet wówczas gdy sąd proceduje w tym samym składzie, a strony zgodnie zgadzałyby się na ograniczenie postępowania dowodowego. Należy mieć również na względzie, iż jeżeli w trakcie odroczenia ogłoszenia wyroku sąd zdecyduje się na wznowienie przewodu sądowego (art. 409 k.p.k.) i po stosownych jego czynnościach i po ponownym zamknięciu przewodu oraz głosach stron znów udaje się na naradę, może ponownie odroczyć wydanie wyroku. Do terminu tego nie wlicza się w takim przypadku czasu poprzedniego odroczenia, ponieważ termin odroczenia liczy się od momentu udania się Sądu na naradę po ostatnich głosach stron, tak by sąd pozostawał jeszcze pod wrażeniem rozprawy i stanowisk stron.

Odroczenie wydania wyroku wymaga wydania przez sąd postanowienia, którego uzasadnienie może ograniczać się do stwierdzenia zawilości sprawy lub wskazania innego w miarę konkretnego powodu. Omawiany zarzut podniesiony przez obrońcę oskarżonego R. S. (1) w punkcie 2 apelacji jest niezasadny z tego powodu, iż Sąd Okręgowy w Opolu nie wydał postanowienia w trybie art. 411 § 1 k.p.k. o odroczeniu ogłoszenia wyroku, ani na rozprawie w dniu 10 listopada 2011 r., ani na rozprawie w dniu 26 marca 2012 r., co zarzuca skarżący.

Na rozprawie w dniu 10 listopada 2011 r. (k.3072-3081) przewodniczący zamknął przewód sądowy i udzielił głosu stronom, po czym odebrał głosy od prokuratora, większości oskarżonych i ich obrońców. Po dokonaniu tych czynności „z uwagi na konieczność skorzystania przez jednego z członków składu orzekającego z pomocy lekarza” (cytat z protokołu rozprawy – k. 3080) zarządził przerwę w rozprawie do dnia 6 grudnia 2011 r. W toku rozprawy w dniu 6 grudnia 2011 r. (k.3123-3124), jak wynika z treści protokołu, przewodniczący zreferował stan sprawy i stwierdził brak zwrotnych poświadczeń odbioru wezwań oskarżonych R. Z. (1) oraz T. P.. Po czym uwzględniając wnioski stron o niewyznaczenie terminu rozprawy z uwagi na ferie zimowe w drugiej połowie stycznia, Sąd wydał postanowienie o odroczeniu rozprawy do 9 lutego 2012 r. (k.3182-3184). Sąd na podstawie art. 409 k.p.k. wznowił przewód sądowy i z urzędu dopuścił dowód z przesłuchania w charakterze świadka R. B. odraczając termin rozprawy do dnia 26 marca 2012 r. Na rozprawie w tym dniu (k.3279-3243) po skorzystaniu przez tego świadka prawa do odmowy składania zeznań, Sąd ponownie zamknął przewód sądowy i udzielił głosu stronom. Następnie na wniosek obecnego na sali rozpraw prokuratora o umożliwienie prokuratorowi będącemu autorem aktu oskarżenia (który miał w tym czasie kolizję terminów i brał udział w innej rozprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Głubczycach) wygłoszenia repliki po przemowach obrońców, przewodniczący zarządził przerwę w rozprawie do dnia 26 kwietnia 2012 r. Na tejże rozprawie (k.3433-3435) Sąd Okręgowy wznowił przewód sądowy dopuszczając dowód z szeregu dokumentów (w szczególności odpisów wyroków), następnie przewodniczący ponownie zamknął przewód sądowy i udzielił głosu stronom. Z treści protokołu wynika, iż „strony podtrzymują wcześniejsze stanowiska” (k.3435). Tego samego dnia to jest 26 kwietnia 2012 r. został ogłoszony zaskarżony wyrok.

Z treści cytowanych protokołów wynika, iż wbrew podniesionemu w apelacji obrońcy oskarżonego R. S. (1) zarzutowi Sąd Okręgowy nie wydawał postanowienia o odroczeniu ogłoszenia wyroku, a jedynie od rozprawy w dniu 10 listopada 2011 r. do momentu ogłoszenia wyroku na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2012 r. trzykrotnie zamykał przewód sądowy i dwukrotnie wznowiał go w trybie art. 409 k.p.k. Tym samym nie może być mowy o naruszeniu przepisów prawa procesowego (art. 411 § 1 i 2 k.k.) w rozumieniu art. 438 pkt 2 k.p.k. Tym niemniej należy zauważyć, iż pewnym naruszeniem procedury w niniejszej sprawie wydaje się aż trzykrotne zamykanie przewodu sądowego (nie zawsze bez uzasadnionej przyczyny) i dwukrotne jego wznowianie. Procedura karna wymaga aby narada nad wyrokiem odbywał się bezpośrednio po wysłuchaniu głosów stron, gdy, jak już wyżej wspomniano, skład orzekający powinien być jeszcze pod bezpośrednim wrażeniem przeprowadzonych w sprawie dowodów i głosów stron, aby mieć w pamięci ich wywody i wnioski. W rozpatrywanej sprawie ostatni dowód z osobowego źródła informacji (przesłuchanie świadka Ł. C.) został przeprowadzony na rozprawie 8 września 2011 r. (k.2953-2956), a więc od tego czasu do momentu wydania wyroku upłynął okres ponad siedmiomiesięczny, co nie powinno mieć miejsca. Sąd Apelacyjny uznał jednak, iż uchybienie to nie miało wpływu na treść zaskarżonego wyroku.

W punkcie 5 apelacji obrońca oskarżonego R. S. (1) zarzuca też rażąco niewspółmierność orzeczonego wobec tego oskarżonego środka karnego w postaci przepadku równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 143.600

zł. W sytuacji gdy w stosunku do oskarżonego R. P. (1) został orzeczony środek karny w postaci przepadku osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 1.334.825,00 zł za to same przestępstwo, zaś co do oskarżonej B. P. (1) środek taki nie został orzeczony mimo, że winien być orzeczony.

Zarzut ten nie jest zasadny. Przede wszystkim wyrok wobec R. P. (1) i B. P. (1) został uchylony, a sprawa w tej części została przekazana Sądowi Okręgowemu w Opolu do ponownego rozpoznania. Po drugie zastosowanie wobec oskarżonego R. S. (1) środka karnego przewidzianego w art. 45 § 1 k.k. było obligatoryjne w związku z uznaniem go za winnego przypisanych mu czynów z ustawy z 29 lipca 2009 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Przyjęta przez nowelizację kodeksu karnego z dnia 13 czerwca 2003 r. regulacja stanowi, iż w każdej sprawie, niezależnie od rodzaju przestępstwa, sąd orzeka przepadek korzyści osiągniętej z jego popełnienia, albo jej równowartość. Nie budzi wątpliwości w orzecznictwie sądowym fakt, iż korzyść majątkowa pochodząca z przestępstwa w rozumieniu art. 45 § 1 k.k. obejmuje wszelkie składniki majątkowe pochodzące z popełnienia danego przestępstwa. W wyroku z 21 marca 2006 r., sygn. akt: II AKa 394/06 Sąd Apelacyjny w Katowicach wyraził słuszny pogląd, iż za nieuprawnione uznać należy wyliczenie kosztów jakie sprawca zaangażował w przestępczy proceder (na przykład na zakup narkotyków, które następnie udzielał, przejazd po nie itp), a potem pomniejszenie o tę wartość osiągniętej z przestępstwa korzyści, bo tego typu ekonomiczne kalkulacje w aspekcie zysku i strat są nie do przyjęcia (KZS 2007, Nr 5, poz. 37). Również w postanowieniu z 26 sierpnia 2001 r., sygn. akt: I KZP 12/10, Sąd Najwyższy wyraził nie budzącą wątpliwości tezę: „W skład korzyści majątkowej w rozumieniu art. 45 § 1 k.k. podlegającej przepadkowi wchodzi również wszelkie wydatki poczynione przez sprawcę na uzyskanie przedmiotów pochodzących z przestępstwa” (OSNKW 2010, nr 9, poz. 79). Mając obronca oskarżonego R. S. (1) gdy podnosi, iż w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd naruszył przepis art. 424 § 1 k.p.k. nie uzasadniając szerzej swego stanowiska w omawianym zakresie ograniczając się jedynie do stwierdzenia: „Ponadto Sąd orzekł przepadek uzyskanej korzyści majątkowej, środków odurzających i psychotropowych, a także przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa” (strona 43 uzasadnienia). Uchybienie to nie miało, zdaniem Sądu Apelacyjnego, wpływu na treść zaskarżonego wyroku. Orzeczenie środka karnego przewidzianego w art. 45 § 1 k.k. było wobec oskarżonego R. S. (1) obligatoryjne, a na jego wysokość składa się arytmetyczna suma osiągniętych przez niego wartości przypisanych mu w części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku czynów z ustawy z 19 lipca 2009 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Za zasadne uznał Sąd Apelacyjny podniesione w apelacjach obrońców oskarżonych R. S. (1) i T. P. zarzuty związane z błędem w ustaleniach faktycznych zaskarżonego wyroku i wynikającym z niego wymierzeniem oskarżonym kar rażąco niewspółmiernie surowych (art. 438 pkt 3 i 4 k.p.k.).

W związku z tym zarzutem Sąd Apelacyjny zauważa, iż w akcie oskarżenia z 29 maja 2008 r. sporządzonym przez prokuraturę Rejonową w Prudniku (T.VIII, k. 1426-1437) na stronie 18 wobec oskarżonych R. S. (1) i T. P. znajdują się wnioski prokuratora złożone w trybie art. 335 § 1 k.p.k. o wymierzenie im bez przeprowadzenia rozprawy kar pozbawienia wolności (wobec oskarżonego S. kary łącznej) z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Już po wpłynięciu do Sądu aktu oskarżenia prokurator zmodyfikował pisemnie powyższe wnioski ponownie wnosząc o wymierzenie oskarżonym kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania (T. IX, k. 1621-1621v). Na posiedzeniu w dniu 30 października 2008 r. (k. 1624) Sąd Okręgowy w Opolu wydał postanowienie o nieuwzględnieniu wniosku prokuratora. W czasie ostatniego przesłuchania w śledztwie w dniu 28 kwietnia 2008 r. (k.1332) oskarżony S. złożył prokuratorowi następujące oświadczenie: „Ja w całości podtrzymuję swoje wyjaśnienia w tej sprawie. Ja dobrowolnie będąc pouczony o treści art. 60 § 3 k.k. ujawniłem przed prokuratorem i policjantami prowadzonymi postępowanie, informacje dotyczące osób współdziałających ze mną ... a w szczególności opisałem rolę poszczególnych osób i okoliczności popełnienia przestępstw”. Podobnej treści depozycję złożył oskarżony T. P. w toku ostatniego przesłuchania w dniu 28 kwietnia 2008 r. (k.1352-1353). W przemówieniu końcowym prokurator ponownie wnioskował o wymierzenie tym oskarżonym kar z warunkowym zawieszeniem ich wykonania (k. 3068-3069, 3076-3077), z tym, że wobec oskarżonego S. błędnie powołując się na przepis art. 343 § 2 pkt 2 k.p.k.

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, iż Sąd Okręgowy nie miał wątpliwości, iż przyznający się do popełnienia zarzucanych im czynów oskarżeni R. S. (1) i T. P. „podjęli współpracę z organami ścigania” ale pomimo tego

wymierzył im surowe bezwzględne kary pozbawienia wolności, które zdaniem Sądu Apelacyjnego noszą cechy rażącej niewspółmierności, o której mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k.

W toku wyżej cytowanego ostatniego przesłuchania w śledztwie oskarżony R. S. (1) był pouczony o treści art. 60 § 3 k.k., który przewiduje możliwość nadzwyczajnego złagodzenia kary, a nawet warunkowego jej wykonania w okolicznościach w nim przewidzianych. Wbrew twierdzeniu obrońcy w aktualnym stanie sprawy tego przepisu nie można zastosować wobec oskarżonego. Dotyczy on sprawy współdziałając z innymi osobami, a więc co najmniej z dwiema. Po zmianie przez Sąd Okręgowy opisu czynów przypisanych oskarżonemu S. w części dyspozytywnej wyroku i uniewinnieniu go (podobnie jak pozostałych oskarżonych) od popełnienia czynu z art. 258 § 1 k.k., taka sytuacja w sprawie nie zachodzi, oskarżony nie współdziałał **jednocześnie** z innymi osobami. Jak już wyżej wspomniano przepis ten stosuje się jedynie do każdego przejawu przestępczości grupowej, przy współdziałaniu co najmniej trzech osób.

Sąd Okręgowy przy wymiarze kar pozbawienia wolności oskarżonym R. S. (1) i T. P., jak wynika z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku, nie dopatrywał się żadnych okoliczności łagodzących, nie uwzględnił też w żaden sposób ich roli procesowej, jaką odegrali w sprawie, czemu bezskutecznie dawał wyraz oskarżyciel publiczny wnosząc konsekwentnie o wymiarzenie im kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem.

Jako okoliczności obciążające leżące po stronie tych oskarżonych Sąd Okręgowy przyjął jedynie „znaczną” ilość wprowadzonych przez nich środków odurzających wprowadzonych do obrotu (i posiadanych przez oskarżonego S.) oraz w stosunku do oskarżonego P. recydywny charakter przypisanego mu czynu. W związku z powyższym należy zauważyć, iż potraktowanie znacznej ilości środków odurzających jako praktycznie jedynej okoliczności obciążającej przy wymiarze kar pozbawienia wolności nie jest właściwe. Okoliczność ta należy do ustawowych znamion art. 62 ust. 2 i art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2009 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i ma wyraz w przewidzianych w tych przepisach sankcjach karnych. Należy w związku z tym podzielić pogląd wyrażony m.in. w wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu w wyroku z 14 października 2005 r., sygn. akt: II AKa 265/05, iż okoliczności należące do znamion ustawowych przypisanego oskarżonemu czynu mogą być przyjmowane jako okoliczności obciążające przy wymiarze kary tylko wtedy, gdy podlegają stopniowaniu i zawierają takie elementy, które je różnią od okoliczności typowych, na niekorzyść oskarżonego. Podkreślenie w uzasadnieniu wyroku, iż oskarżeni brali udział w obrocie „znaczną” ilością środków odurzających, nie może być w związku z powyższym, potraktowane jako okoliczność obciążająca.

Obrońca oskarżonego T. P. słusznie podnosi, iż obok przyznania się do winy i wyrażenia skruchy, oskarżony ten przez cały czas dąży do poprawy swego zachowania, od popełnienia przypisanego mu czynu nie wszedł w konflikt z prawem, prowadzi ustabilizowany tryb życia, posiada na utrzymaniu troje dzieci, z których ostatnie, córka S. W., urodziła się (...) (k.2862-2854), wykonuje też stałą pracę zarobkową (k.2855-2903) oraz posiada stałe miejsce zamieszkania. W miejscu zamieszkania oskarżony posiada pozytywną opinię. Tych wszystkich okoliczności łagodzących nie dostrzegł po stronie oskarżonego T. P.. Podobnie nie dostrzegł po stronie oskarżonego R. S. (1) oprócz wykazanej w toku procesu i śledztwa postawy, jego uprzedniej niekaralności sądowej i pozytywnej opinii z miejsca zamieszkania.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny uznał za zasadne podniesione w apelacjach obrońców oskarżonych S. i P. zarzuty wymiarzenia oskarżonym kar rażąco niewspółmiernie surowych. W związku z tym obniżył do lat 2 (dwóch) wymiar kar pozbawienia wolności wymierzonych oskarżonemu T. P. w punkcie XXXII części dyspozytywnej wyroku za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 65 § 1 k.k. oraz art. 64 §1 k.k. i 12 k.k. i oskarżonemu R. S. (1) za czyn z art. 56 ust. 3 wyżej cytowanej ustawy w związku z art. 65 § 1 k.k. i 12 k.k. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd Apelacyjny wymierzył oskarżonemu S. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. Stosując przy jej wymiarze pełną zasadę absorpcji ze względu na ścisły związek przedmiotowy i czasowy przypisanych mu poszczególnych czynów.

Jednocześnie mając na względzie powyższe okoliczności, w tym również ścisłe współdziałanie oskarżonych z organami ścigania oraz ich warunki i właściwości osobiste, nadto zachowanie po popełnieniu przestępstwa, Sąd Apelacyjny uznał, iż można w stosunku do nich postawić pozytywną prognozę na przyszłość, iż nie popełnią ponownie w przyszłości przestępstwa i na podstawie art. 69 § 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonych kar (wobec

oskarżonego S. kary łącznej) pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu Apelacyjnego wymierzone kary są współmierne do stopnia zawinienia obu oskarżonych i spełniają wszystkie dyrektywy ich wymiaru określone w art. 53 § 1 k.k.

Po dokonaniu tych zmian w pozostałej części wobec oskarżonych R. S. (1) i T. P. Sąd Apelacyjny zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

4). *Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonych A. Ż. i S. K..*

Ponieważ apelacje wniesione przez obrońcę tych oskarżonych stawiają zaskarżonemu wyrokowi praktycznie tożsame zarzuty celowe, będzie łączne ustosunkowanie się do nich. Podniesione w nich zarzuty dotyczące błędu w ustaleniach faktycznych oraz obrazy przepisów postępowania mających wpływ na treść orzeczenia nie są zasadne.

Obrońca w każdej z dwóch apelacji zarzuca obrazę art. 7 k.p.k., 5 § 2 k.p.k. i 424 § 1 k.p.k. W pierwszym rzędzie należy ustosunkować się do podniesionego w apelacjach zarzutu obrazy art. 424 § 1 k.p.k. W związku z tym zarzutem skarżący podnosi, iż w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy w sposób niedostateczny uargumentował swoje stanowisko w przedmiocie uznania za wiarygodne obciążających A. Ż. i S. K. wyjaśnień współoskarżonych R. S. (1) i R. Z. (1). Sąd Apelacyjny stwierdza, iż faktycznie uzasadnienie zaskarżonego wyroku w omawianej części jest ogólnikowa i nie w pełni spełnia wymagania jakie stawia przepis art. 424 § 1 k.p.k., to jednakże uchybienie to nie jest na tyle istotne aby mogłoby mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku i uniemożliwić merytoryczną odwoławczą jego kontrolę.

Jak wynika z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku (strona 40) Sąd Okręgowy uznając winę oskarżonego S. K. odnośnie popełnienia przypisanego mu w punkcie LIII wyroku czynu z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 65 § 1 k.k. i art. 12 k.k. oparł się na wyjaśnieniach współoskarżonych R. S. (1) i R. Z. (1) oraz na samych wyjaśnieniach oskarżonego S. K.. Oskarżony K. był konsekwentnie pomawiany przez współoskarżonych S. (m.in. k. 113-114, 118, 181, 639-642) i Z. (k.436-437), nadto obrońca kompletnie bagatelizuje fakt, iż oskarżony K. zarówno w śledztwie jak i na rozprawie sądowej przyznawał się konsekwentnie do popełnienia zarzucanego mu czynu z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (m.in. k. 473-474, 476, 2568-2569). Oskarżony nie przyznawał się natomiast do udziału w zorganizowanej grupie przestępczej i z tego zarzutu w punkcie LV części dyspozytywnej wyroku został prawomocnie uniewinniony, co dodatkowo obala twierdzenie obrońcy o tym, że Sąd Okręgowy przy orzekaniu nie respektował zasady zawartej w art. 5 § 2 k.p.k. Na podstawie wyżej wymienionych dowodów Sąd „meriti” prawidłowo ustalił czasokres popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu oraz ilość i wartość wprowadzonych do obrotu środków odurzających i substancji psychotropowych, nie popełniając przy tym błędu logicznego ani formalnego.

Z kolei przypisując winę oskarżonemu A. Ż. Sąd wskazał w uzasadnieniu (strona 40), iż oparł się na wyjaśnieniach współoskarżonego R. Z. (1). Oskarżony na rozprawie nie przyznał się do winy, odmówił składania wyjaśnień oświadczając jedynie, iż Z. pomawia go złośliwie, bo nie zapłacił mu za psa. Faktem jest, iż Sąd „meriti” nie ustosunkował się do wyjaśnień oskarżonego A. Ż., ale też nie podaje on w nich żadnych szczegółów ograniczając się do zaprzeczenia jakoby miał brać udział w obrocie środkami narkotycznymi (k.2567, 109-111, 556-557, 560). W związku z tym Sąd Apelacyjny zauważa, iż Sąd „meriti” ustalając winę oskarżonego A. Ż. oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego R. Z. (1), który przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i zarówno w toku śledztwa jak i na rozprawie sądowej konsekwentnie obciążał oskarżonego Ż. o udział w obrocie środkami odurzającymi. W śledztwie na tablicy fotopoglądowej oskarżony Z. rozpoznał A. Ż. (k. 429-430, 432) i oświadczył, iż to on sprzedawał mu narkotyki w postaci amfetaminy i marihuany od czerwca do listopada 2007 r., i że nosi pseudonim (...). Na kartach 436-437 pod koniec przesłuchania oskarżony R. Z. (1) wyjaśnił m.in. : „Wziąłem od <<Kilera>> 1.200 zł, przekazałem Ż. w Ł., gdzieś koło mostku. Ż. dał mi paczuszkę z amfetaminą i ja osobiście przekazałem Kilerowi amfetaminę koło zakładu (...) na parkingu”. W toku kolejnego przesłuchania w śledztwie (k.825-827) oskarżony Z. wyjaśnił m.in. „brałem od niego (to jest od Ż.) narkotyki do dalszej odsprzedaży”, miał je m.in. odprzedawać dla oskarżonego B.. Na rozprawie sądowej (k.2567) oskarżony R. Z. (1) odmówił odpowiedzi na pytanie czy sprzedawał narkotyki A. Ż., ale po odczytaniu mu wyżej cytowanych wyjaśnień ze śledztwa podtrzymał je w całości. Należy zauważyć, iż z

wyjaśnień z oskarżonego R. Z. (1) wynika, iż po opuszczeniu zakładu karnego w 2007 r. skontaktował się z R. P. (1), który mając do niego zaufanie, (nie był wówczas jeszcze przez niego pomówiony) skontaktował go z A. Ż., dał mu numer telefonu i poinformował, że może przez niego otrzymać środki odurzające celem dalszej odprzedaży, co też oskarżony Z. uczynił. W protokole okazania z 22 listopada 2007 r. (k.428-430) oskarżony Z. rozpoznając A. Ż. wyjaśnił m.in.: „Ja kiedyś też mu sprzedawałem narkotyki, ale za to już odpowiadałem i zostałem skazany”. Okoliczność tę, jak się wydaje, może potwierdzać treść wyroku Sądu Rejonowego w Prudniku z 12 kwietnia 2006 r., sygn. akt: II K 53/06, na mocy którego R. Z. (1) został skazany m.in. za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii polegające na tym, iż w okresie od stycznia 2005 r. do grudnia 2005 r. w P. wbrew przepisom ustawy ... sprzedał nieustalonej liczbie osób łącznie nie mniej niż 37 kilogramów marihuany i amfetaminy oraz 7.200 tabletek ekstazy łącznej wartości nie mniejszej niż 900.000 złotych (wyrok k. 456-459). Z treści wyroku wynika, iż oskarżony Z. nie ujawnił wówczas z kim współdziałał w obrocie środkami narkotycznymi, ale z powyższej depozycji oskarżonego wynika, iż wówczas jedną z tych osób mógł być oskarżony A. Ż.. W świetle konsekwentnych wyjaśnień tego oskarżonego w omawianym przedmiocie wyjaśnienia A. Ż., iż Z. pomawia go są, zdaniem Sądu Apelacyjnego, niewiarygodne i nie zasługujące na uwzględnienie. Wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego Ż. brak jest najmniejszych dowodów na to aby ktokolwiek proponował temu oskarżonemu w zamian za wyjaśnienia zgodnie z tezami oskarżyciela, relatywnie łagodną karę i wypuszczenie z aresztu. Są to niczym niepoparte domniemania, które Sąd Apelacyjny, jako nie mające żadnego potwierdzenia stanowczo wyklucza. Sąd Okręgowy ustalając sprawstwo i winę oskarżonego Ż. wbrew zarzutom podniesionym w apelacji obrońcy, nie popełnił błędu logicznego ani formalnego, a dokonana przez niego ocena dowodów w tym zakresie spełnia minimalne normy określone w art. 7 k.p.k. O tym, że Sąd Okręgowy respektował zasadę wyrażoną w art. 5 § 2 k.p.k. świadczy choćby częściowa zmiana opisu czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie L części dyspozytywnej wyroku na jego korzyść poprzez przyjęcie, iż oskarżony uczestniczył jedynie w obrocie 250 gramami amfetaminy. Wprawdzie na stronie 2 uzasadnienia zaskarżonego wyroku w ustalonym stanie faktycznym Sąd „meriti” przyjmuje, iż w inkryminowanym okresie oskarżony Ż. nabył jeszcze od R. Z. (1) 50 gramów ziela konopi innych niż włókniste, to jednakże ustalenie to należy uznać za niebyłe, ponieważ oskarżony Ż. może odpowiadać jedynie za to co zostało przyjęte w przypisanym mu po zmianie opisu czynie w punkcie L części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku.

Z tych względów Sąd Apelacyjny uznał wnioski i zarzuty podniesione w apelacjach obrońców oskarżonych A. Ż. i S. K. za bezzasadne.

Nie podziеляjąc zarzutów podniesionych w tych apelacjach, Sąd Apelacyjny uznał jednakże, iż sprawę tych oskarżonych należy rozpatrzyć także w aspekcie wymierzonych im kar pozbawienia wolności, pomimo, że apelacje nie stawiały w tym zakresie żadnych zarzutów.

Taką możliwość daje Sądowi Apelacyjnemu treść przepisu art. 447 § 1 k.p.k., który stanowi, iż apelację co do winy uważa się za zwróconą przeciwko całości wyroku, co upoważnia Sąd do oceny również w tym kontekście czy wymierzone oskarżonym kary nie są przypadkiem rażąco niewspółmiernie surowe w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego taką rażącą niewspółmierność noszą wymierzone oskarżonym A. Ż. i S. K. kary pozbawienia wolności.

Okoliczności popełnienia przez oskarżonego Ż. przypisanego mu czynu w porównaniu z innymi oskarżonymi odbiegają na jego korzyść, w związku z czym, również ze względu na wewnętrzną spójność całego wyroku, Sąd Apelacyjny obniżył karę pozbawienia wolności wymierzoną temu oskarżonemu w punkcie L części dyspozytywnej wyroku za przypisany mu czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 r. do 1 (jednego) roku utrzymując oczywiście w mocy warunkowe zawieszenie jej wykonania.

Oskarżonemu S. K. Sąd Apelacyjny obniżył wymierzoną mu w punkcie LIII części dyspozytywnej wyroku karę pozbawienia wolności za czyn z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2009 r. o przeciwdziałaniu narkomanii do 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. Oskarżony ten przyznał się do popełnienia przypisanego mu czynu, czego nie uwzględnił w ogóle Sąd Okręgowy jako okoliczności łagodzącej, a ilość wprowadzonych przez niego do obrotu środków

odurzających, chociaż nie jest rażąco znaczna. Oskarżony posiada też stałą pracę zarobkową (k.2850-2851), a w miejscu zamieszkania cieszy się pozytywną opinią. Zdaniem Sądu Apelacyjnego właściwości i warunki osobiste tego oskarżonego powodują, iż pomimo poprzedniej karalności, można postawić wobec niego pozytywną prognozę na przyszłość i na podstawie art. 69 § 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu wymierzone oskarżonym A. Ż. i S. K. kary pozbawienia wolności są współmierne do stopnia społecznej szkodliwości przypisanych im czynów oraz do stopnia ich zawinienia, nadto spełnią swe cele w zakresie prewencji indywidualnej jak też społecznego oddziaływania. Kary te spełniają też wszystkie dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 § 1 k.k.

Z powyższymi zmianami Sąd Apelacyjny utrzymał zaskarżony wyrok w mocy wobec oskarżonych A. Ż. i S. K..

5). Odnośnie apelacji obrońcy oskarżonego M. B. (1).

Apelacja cechuje się pewną niekonsekwencją. Skarżący zarzuca w niej błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku oraz obrazę prawa procesowego (art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k.), jednakże oprócz wniosków o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, autor apelacji wnosi też o jego zmianę poprzez obniżenie wymiaru kary do 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i warunkowe zawieszenie jej wykonania, nie stawiając przy tym zarzutu rażącej niewspółmierności wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności (art. 438 pkt 4 k.p.k.).

Ma rację skarżący gdy w uzasadnieniu apelacji wskazuje jakie wymogi powinno spełniać uzasadnienie wyroku, podpierając się przy tym stosownym orzecznictwem Sądu Najwyższego i Sądu Apelacyjnego w Krakowie. Ustosunkowując się do podniesionego zarzutu obrazy art. 424 § 1 k.p.k., Sąd Apelacyjny stwierdza, iż również w tej części nastąpiła obraza powyższego przepisu, ale nie miała ona wpływu na treść orzeczenia jak tego wymaga dyspozycja art. 438 pkt 4 k.p.k. Uzasadnienie wyroku chociaż wybitnie ogólnikowe i nie omawiające wszystkich dowodów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, ale w stopniu minimalnym umożliwia odwoławczą merytoryczną kontrolę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego M. B. (1). Chybiony jest zarzut obrazy art. 410 k.p.k., albowiem podstawą wszystkich ustaleń faktycznych w sprawie był całokształt materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy sądowej. Również przeprowadzona przez Sąd „meriti” ocena przeprowadzonych dowodów w stopniu minimalnym spełnia wymogi określone w art. 7 k.p.k. Ustalając sprawstwo i winę oskarżonego M. B. (1) odnośnie przypisanych mu w punktach VII i VIII części dyspozytywnej wyroku czynów. Jak wynika z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku, Sąd Okręgowy ustalając winę oskarżonego M. B. (1) w powyższym zakresie oparł się m.in. na zeznaniach świadka Ł. C.. W związku z powyższym należy zauważyć, iż chociaż oskarżony B. na rozprawie sądowej nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów (k.2558), to Sąd „meriti” w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku prawidłowo ustalił, iż w trakcie przeprowadzonego w dniu 21 listopada 2007 r. przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych zajmowanych przez M. B. (1), znajdujących się w P. przy ulicy (...) ujawniono woreczek foliowy z zawartością amfetaminy (strona 19 uzasadnienia). W wyniku badań przeprowadzonych w Laboratorium Kryminalistycznym Komendy Wojewódzkiej w O. ustalono, że zabezpieczona substancja koloru białego oznaczona jako ślady 1A, zawiera amfetaminę w postaci soli (siarczanu) o stężeniu 22 %. Całkowita masa zabezpieczonej u M. B. (1) amfetaminy wyznaczona na elektronicznej wadze Laboratoryjnej (...)60 wynosiła 13,929 grama (k.247-251, 253, 857-859). Powyższe okoliczności były m.in. podstawą do postawienia oskarżonemu zarzutu z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnionego wspólnie i w porozumieniu z R. B.. Chociaż sprawa oskarżonej R. B. została na rozprawie w dniu 30 września 2010 r. (k.2483) wyłączona do odrębnego postępowania, a na rozprawie w dniu 26 marca 2012 r. (k.3239-3243) skorzystała ona z przysługującego jej prawa odmowy składania zeznań, to jednakże za zarzucony jej wspólnie z mężem czyn została prawomocnie skazana wyrokiem Sądu Rejonowego w Prudniku.

Powyższe okoliczności zostały pominięte w apelacji obrońcy oskarżonego B., który pod adresem czynu z art. 62 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2009 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przypisanego oskarżonemu w punkcie VII części dyspozytywnej wyroku, nie podnosi żadnych konkretnych zarzutów.

Odnosnie czynu z art. 59 ust. 1 i 2 cytowanej wyżej ustawy przypisanego oskarżonemu B. w punkcie IX części dyspozytywnej wyroku, Sąd „meriti” prawidłowo oparł się na zeznaniach świadków Ł. C. i Ł. B., którzy go konsekwentnie pomawiają (m.in. k. 184, 960). Dodatkowo na okoliczność, iż oskarżony ten w późniejszym okresie brał udział w obrocie środkami odurzającymi wskazują wyjaśnienia R. S. (1) (k.37-44, 126) i R. Z. (1) (k.436-437, 825-827), który m.in. wyjaśnił, iż narkotyki od Ż. załatwiał „po starej znajomości dla B.” (k.825-827).

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny nie podzielił podniesionych w apelacji oskarżonego M. B. (1) zarzutów dotyczących błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku oraz obrazy prawa procesowego, uznając je za bezzasadne.

Za zasadny natomiast uznał Sąd Apelacyjny podniesiony w tej apelacji zarzut wymierzenia oskarżonemu M. B. (1) rażąco niewspółmiernie surowej kary pozbawienia wolności. Dotyczy to kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2009 r. o przeciwdziałaniu narkomanii za czyn przypisany mu w punkcie IX części dyspozytywnej wyroku oraz wysokości kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej w punkcie X części dyspozytywnej.

Pomimo, że Sąd „meriti” wymierzył oskarżonemu najniższą karę przewidzianą w przepisie art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii to mimo tego, zdaniem Sądu Apelacyjnego, nosi ona w sobie cechy rażącej niewspółmierności w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. Udzielona Ł. C. przez oskarżonego ilość środków odurzających nie była znaczna w potocznym rozumieniu tego słowa, podobnie jak odniesiona przez niego korzyść majątkowa z przestępstwa. Przede wszystkim Sąd Apelacyjny miał jednakże na względzie fakt, iż od momentu popełnienia przez oskarżonego B. przypisanego mu czynu do momentu wydania wyroku przez Sąd pierwszej instancji minęło 10 lat, w związku z czym nie jest aktualnie celowe sięganie po surową represję karną. Z tych względów Sąd Apelacyjny uznał, iż zachodzi po stronie oskarżonego szczególnie uzasadniony wypadek, kiedy nawet najniższa kara przewidziana za powyższy czyn byłaby niewspółmiernie surowa, w związku z czym zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, iż za czyn przypisany oskarżonemu M. B. (1) w punkcie IX części dyspozytywnej wyroku na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z 29 lipca 2009 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w związku z art. 11 § 3 k.k. oraz art. 60 § 2 k.k. i 60 § 6 pkt 1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. Ze względu na ścisły związek przedmiotowy obu przypisanych oskarżonemu czynów z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na podstawie art. 85 k.k. i 86 § 1 k.k., Sąd Apelacyjny wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, kierując się przy tym w pełni zasadą absorpcji. Jednocześnie Sąd uznał, iż pomimo wcześniejszej karalności oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste przemawiają za tym, że można postawić wobec niego pozytywną prognozę społeczną i na podstawie art. 69 § 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności.

Po dokonaniu powyższej zmiany, w pozostałej części Sąd Apelacyjny zaskarżony wyrok w części dotyczącej oskarżonego M. B. (1) utrzymał w mocy.

6). Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonej B. B. (1).

Podniesiony w apelacji obrońcy oskarżonej zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku w tej części nie jest zasadny, a podniesione w niej argumenty nie zasługują na uwzględnienie.

Podobnie jak w pozostałej części uzasadnienie zaskarżonego wyroku spełnia jedynie subminimum wymagań jakie stawia art. 424 § 1 k.p.k., ale uchybienie to nie miało wpływu na treść zaskarżonego wyroku, pozwala także na dokonanie odwoławczej kontroli zaskarżonego wyroku w niezbędnym zakresie. Sąd Apelacyjny zauważa też, iż sama apelacja posiada walor ogólnikowości i nie podnosi żadnych konkretnych argumentów, które mogłyby mieć wpływ

na obalenie dokonanych przez Sąd pierwszej instancji ustaleń faktycznych, które znalazły wyraz w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

W rozważaniach zawartych w zaskarżonym wyroku wynika, iż Sąd Okręgowy ustalając winę oskarżonej B. B. (1) odnośnie popełnienia czynu przypisanego jej w punkcie XXXVII części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku oparł się na wyjaśnieniach oskarżonych R. S. (1), B. P. (1) i R. Z. (1). Chcąc bardziej uszczegółwić wyjaśnienia tych oskarżonych, Sąd Apelacyjny wskazuje, iż oskarżony S. rozpoznając oskarżoną na tablicy fotopoglądowej (k.119) podał m.in., iż sprzedawał jej środki odurzające (m.in. k. 111, 114, 125). Oskarżony Z. również na kartach 436-437 potwierdził fakt sprzedawania jej środków narkotycznych, a B. P. (1) w śledztwie (k. 397-399) wyjaśniła m.in.: „wiem, że R. S. (1) dawał B. B. (1) narkotyki w postaci marihuany i amfetaminy”. Skarżący w apelacji w ogóle nie odnosi się do tych pomówień, nie kwestionuje też w żaden sposób ich wiarygodności. W świetle cytowanych wyjaśnień współoskarżonych zupełnie niewiarygodne wydają się wyjaśnienia oskarżonej B., w których nie przyznaje się do popełnienia przypisanego jej czynu i oświadcza, że nie zna oskarżonych S. oraz P. (m.in. k. 105). Ustalając winę oskarżonej B. B. (1) odnośnie popełnienia przypisanego jej czynu, Sąd Okręgowy nie popełnił błędu logicznego ani formalnego i nie przekroczył reguł określonych w art. 7 k.p.k.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny nie uwzględnił zarzutów podniesionych w apelacji obrońcy oskarżonej B. B. (1).

Jednakże jak to już podniesiono w powyższych rozważaniach dotyczących innych oskarżonych, Sąd Apelacyjny uznał, iż zgodnie z możliwością jaką mu daje treść art. 447 §1 k.p.k. ocenił również zaskarżony wyrok w tym kontekście czy wymierzona oskarżonej B. B. (1) kara pozbawienia wolności nie jest przypadkiem rażąco niewspółmiernie surowa w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. W ocenie Sądu Apelacyjnego po stronie oskarżonej taki przypadek zachodzi. Sąd Okręgowy przy wymiarze kary w ogóle nie uwzględnił takich okoliczności jak pozytywna opinia o oskarżonej z miejsca zamieszkania (k.212-213), jej uprzednia niekaralność sądowa oraz faktu, iż oskarżona jest matką niepełnosprawnego dziecka, które wymaga całodobowej opieki (m.in. k. 597-598). Okoliczności powyższe sprawiły, iż Sąd Apelacyjny obniżył oskarżonej wymiar kary pozbawienia wolności do lat 2 (dwóch) uznając, iż kara pozbawienia wolności w takim wymiarze spełnia wszelkie dyrektywy jej wymiaru określone w art. 53 § 1 k.k. i jest współmierna do stopnia winy oskarżonej.

Jednocześnie Sąd Apelacyjny uznał, iż warunki i właściwości osobiste oskarżonej B. B. (1) pozwalają na postawienie wobec niej pozytywnej prognozy społecznej i na podstawie art. 69 § 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec niej kary łącznej pozbawienia wolności.

Z powyższą zmianą Sąd Apelacyjny utrzymał w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonej B. B. (1) w mocy.

O kosztach nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonych M. B. (1), A. Z. (1), R. K. (1) i T. C. (1) udzielonej w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z 26 maja 1982 r. prawo o adwokaturze (Dz.U. Nr 146 z 2009 r., poz. 1188, z późniejszymi zmianami) i § 14 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 z późniejszymi zmianami).

Zawarte w punkcie XXVI orzeczenie o zwolnieniu oskarżonych M. B. (1), R. S. (1), T. P., B. B. (1), S. K. i A. Ż. orzeczenie o zwolnieniu ich od ponoszenia kosztów sądowych za instancję odwoławczą ma swoje uzasadnienie w art. 624 §1 k.p.k. w związku z art. 634 k.p.k. i art. 17 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223, z późniejszymi zmianami).